

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT (EÜ) nr 4/2008,

20. detsember 2007,

eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv 2008/.../EÜ, mis käsitleb jäätmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks teatud direktiivid

(2008/C 71 E/02)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

õigusaktid, sealhulgas selgitada jäätmete ja mittejäätmete vahelisi erinevusi ning töötada välja jäätmetekke vältimise meetmed.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

- (3) Komisjoni 27. mai 2003. aasta teatise „Jäätmetekke vältimise ja jäätmete ringlussevõtu temaatiline strateegia” on ära märgitud vajadus hinnata kehtivaid taaskasutamise ja kõrvaldamise määratlusi ning vajadus ringlussevõtu üldkohaldatava määratluse ja jäätmete määratlust käsitleva arutelu järele.

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽²⁾,

- (4) Oma 20. aprilli 2004. aasta resolutsioonis eespool nimetatud teatise kohta ⁽⁶⁾ kutsus Euroopa Parlament komisjoni üles kaaluma nõukogu 24. septembri 1996. aasta direktiivi 96/61/EÜ (saastuse kompleksse vältimise ja kontrolli kohta) ⁽⁷⁾ laiendamist kogu jäätmesektorile. Samuti palus Euroopa Parlament komisjonil selgelt eristada taaskasutamist ja kõrvaldamist ning selgitada jäätmete ja mittejäätmete vahelisi erinevusi.

toimides asutamislepingu artiklis 251 sätestatud korras ⁽³⁾,

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiiviga 2006/12/EÜ jäätmete kohta ⁽⁴⁾ kehtestatakse õiguslik raamistik jäätmete käitlemiseks ühenduses. Selles on määratletud põhimõisted nagu jäätmed, taaskasutamine ja kõrvaldamine, ning kehtestatud olulised jäätmekäitlusnõuded, eriti jäätmekäitlustoiminguid sooritavate asutuste või ettevõtjate loa- või registreerumiskohustus ja liikmesriikide kohustus koostada jäätmekavad. Samuti on selles sätestatud üldpõhimõtted nagu kohustus käidelda jäätmeid viisil, mis ei avalda kahjulikku mõju keskkonnale ega inimese tervisele, jäätmehierarhia kohaldamise soodustamine ja kooskõlas „saastaja maksab” põhimõttega nõue, mille kohaselt jäätmete kõrvaldamise kulud peab kandma jäätmevaldaja või eelmised jäätmevaldajad või selle toote tootja, millest jäätmed tekkisid.

- (5) Oma 1. juuli 2004. aasta järeldustes kutsus nõukogu komisjoni üles esitama ettepanekut direktiivi 75/442/EMÜ, mis on direktiiviga 2006/12/EÜ kehtetuks tunnistatud ja asendatud, teatavate aspektide läbivaatamiseks, et selgitada jäätmete ja mittejäätmete vahelisi erinevusi ning taaskasutamise ja kõrvaldamise vahelisi erinevusi.

- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnanalane tegevusprogramm ⁽⁵⁾, on esitatud üleskute töötada välja või vaadata läbi jäätmealased

- (6) Seetõttu on vaja läbi vaadata direktiiv 2006/12/EÜ, et muuta selgemaks selliste peamiste mõistete nagu jäätmed, taaskasutamine ja kõrvaldamine määratlusi, tugevdada jäätmetekke vältimiseks võetavaid meetmeid, kehtestada lähenemisviis, milles arvestatakse toodete ja materjalide kogu olelusringi ja mitte ainult jäätmeetapiga, ning keskenduda jäätmete tekitamisest ja käitlemisest tulenevate keskkonnamõjude vähendamisele, tugevdades sellega jäätmete majanduslikku väärtust. Lisaks tuleks loodusvarade kaitsmise eesmärgil edendada jäätmete taaskasutamist ja taasväärtustatud materjalide kasutamist. Selguse ja loetavuse huvides tuleks direktiiv 2006/12/EÜ kehtetuks tunnistada ja asendada uue direktiiviga.

⁽¹⁾ ELT C 309, 16.12.2006, lk 55.

⁽²⁾ 14. juuni 2006. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi 13. veebruari 2007. aasta aramus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata), nõukogu 20. detsember 2007 ühine seisukoht ning Euroopa Parlamendi ... seisukoht (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽⁴⁾ ELT L 114, 27.4.2006, lk 9.

⁽⁵⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁶⁾ ELT C 104 E, 30.4.2004, lk 401.

⁽⁷⁾ EÜT L 257, 10.10.1996, lk 26. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2003/87/EÜ (ELT L 275, 25.10.2003, lk 32).

- (7) Kuna enamik olulisi jäätmekäitlustoiminguid on nüüdseks ühenduse keskkonnavalaste õigusaktidega hõlmatud, on oluline kohandada käesolev direktiiv sellele lähenemisviisile. Rõhu asetamine EÜ asutamislepingu artiklis 174 sätestatud keskkonnavalaste märkidele võimaldaks täpsemalt keskenduda jäätmete tekitamise ja käitlemise keskkonnamõjudele ressursside kogu olelusringi jooksul. Sellepärast peaks käesoleva direktiivi õiguslik alus olema asutamislepingu artikkel 175.
- (8) Vallasvara suhtes, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära viskama, tuleb teatavate eranditega kohaldada tõhusaid ja järjekindlaid jäätmetöötamise eeskirju.
- (9) Seda, kas jäätmetega on tegemist saastamata kaevapinnase ja muude looduslike ainete puhul, mida kasutatakse muus kui nende väljakaevamise kohas, tuleks otsustada käesoleva direktiivi jäätmete määratluse ning kõrvalsaaduste või jäätmete lakkamise staatust käsitlevate sätete kohaselt.
- (10) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1774/2002, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimeste tarbeks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad⁽¹⁾, nähakse muu hulgas ette proportsionaalsed kontrollid seoses kõigi loomsete kõrvalsaaduste, sealhulgas loomset päritolu jäätmete kogumise, vedamise, töötlemise, kasutamise ja kõrvaldamisega, vältides sellega ohtu loomade ja inimeste tervisele. Seepärast on vaja selgitada seost kõrvalsaaduste määrusega ja vältida eeskirjade kattumist, jättes käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja loomsed kõrvalsaadused, kui need on mõeldud kasutamiseks eesmärgil, mida ei loeta jäätmekäitlustoiminguks.
- (11) Määruse (EÜ) nr 1774/2002 kohaldamisel saadud kogemusi silmas pidades on asjakohane selgitada jäätmeid käsitlevate õigusaktide ja nendes sisalduvate ohtlike jäätmeid käsitlevate sätete reguleerimisala määrusega (EÜ) nr 1774/2002 reguleeritud loomsete kõrvalsaaduste osas. Kui loomsed kõrvalsaadused kujutavad endast võimalikku ohtu tervisele, on nende ohtudega tegelemiseks sobivaim õigusakt määrus (EÜ) nr 1774/2002 ning tuleks vältida tarbetut kattumist jäätmeid käsitlevate õigusaktidega.
- (12) Jäätmete liigitamine ohtlikeks jäätmeteks peaks muu hulgas põhinema kemikaale käsitlevatel ühenduse õigusaktidel, eelkõige valmististe ohtlikeks liigitamise, sealhulgas selleks kasutatud kontsentratsioonide piirväärtuste osas. Lisaks on vaja säilitada süsteem, millega jäätmed ja ohtlikud jäätmed on liigitatud viimati komisjoni otsusega 2000/532/EÜ⁽²⁾ kehtestatud jäätmeliikide nimistu kohaselt, et soodustada jäätmete ühtlustatud liigitamist ja tagada ohtlike jäätmete ühtlustatud kindlaksmääramine ühenduses.
- (13) Tuleb teha vahet jäätmete kogumisele eelladustamise, jäätmete kogumise ning jäätmete töötlemisele ladustamise vahel. Asutusi ja ettevõtteid, kes tekitavad oma tegevuse käigus jäätmeid, ei tuleks käsitleda jäätmekäitlusega tegelevate asutustena, kellel on vaja luba jäätmete kogumisele ladustamiseks.
- (14) Kogumise määratlusele vastavat jäätmete eelladustamist mõistetakse ladustamisena enne kogumist rajatistes, kus jäätmed maha laaditakse, et neid ette valmistada veoks mujal asuvasse taaskasutamise- või kõrvaldamiskohta. Käesoleva direktiivi eesmärki silmas pidades tuleks teha vahet selliste jäätmete vahel, mida eelladustatakse enne kogumist ja mida ladustatakse enne töötlemist, vastavalt jäätmete liigile, ladustamise kogusele, ajale ning kogumise eesmärgile. Sellist eristamist peaksid rakendama liikmesriigid. Kui jäätmeid ladustatakse enne nende taaskasutamist kolm aastat või kauem ja enne kõrvaldamist üks aasta või kauem, kohaldatakse ladustamise suhtes nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivi 1999/31/EÜ prügilate kohta⁽³⁾.
- (15) Jäätmete kogumissüsteeme, mida ei rakendata majandus- või kutsetegevuse raames, ei tuleks registreerida, kuna need kujutavad väiksemat ohtu ning aitavad kaasa jäätmete liigiti kogumisele. Sellised süsteemid on näiteks apteekide ravimikogumissüsteemid, kaupluste tarbekaupade tagasisivõtusüsteemid ning kogumissüsteemid koolides.
- (16) Käesolev direktiiv peaks sisaldama jäätmetekke vältimise, jäätmete korduskasutamise, nende korduskasutamiseks ettevalmistamise, töötlemise ja ringlussevõtu määratlusi, et selgitada nende mõistete ulatust.
- (17) Taaskasutamise ja kõrvaldamise määratlusi on vaja muuta, et tagada nende kahe mõiste selge eristamine lähtuvalt nende keskkonnamõju tegelikust erinevusest, mis tekib loodusressursside asendamise ja majanduses,

(1) EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 829/2007 (ELT L 191, 21.7.2007, lk 1).

(2) EÜT L 226, 6.9.2000, lk 3.

(3) EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

ning tunnustades jäätmete ressursina kasutamise võimalikku kasulikkust keskkonnale ja inimese tervisele. Lisaks võib välja töötada suunised, et selgitada juhtumeid, kus on raske kõnealust erinevust praktikas rakendada või kus tegevuse liigitamine taaskasutamiseks ei vasta toimingute tegelikule keskkonnamõjule.

- (18) Käesoleva direktiiviga tuleks samuti täpsustada, millal on tahkete olmejäätmete põletamine energiatõhus ja seda võib pidada taaskasutamistoiminguks.

- (19) Kõrvaldamistoiminguid, mis hõlmavad merre ja ookeani heitmist ning sealhulgas ladestamist merepõhja, reguleeritakse samuti rahvusvaheliste konventsioonidega, eelkõige 13. novembril 1972. aastal Londonis sõlmitud jäätmete ja muude ainete kaadamisest põhjustatud merereostuse vältimise konventsiooniga ning selle 1996. aastal sõlmitud protokolliga, nagu seda on muudetud 2006. aastal.

- (20) Jäätmete määratluse erinevaid aspekte ei tohiks omavahel segi ajada ning vajaduse korral tuleks kohaldada asjakohast korda ühest küljest kõrvalsaaduste suhtes, mis ei ole jäätmed, ja teisest küljest jäätmete suhtes, mis lakkavad olemast jäätmed. Selleks et täpsustada jäätmete määratluse teatavaid aspekte, tuleks direktiivis täpsustada:

— millal ained või esemed, mis saadakse sellise tootmisprotsessi tulemusel, mille esmaseks eesmärgiks ei ole antud ainete või esemete tootmine, on kõrvalsaadused ja mittejäätmed. Otsuse, et aine puhul ei ole tegemist jäätmetega, saab teha ainult kooskõlastatud lähene-misviisi alusel, mida tuleb korrapäraselt ajakohastada, ning juhul, kui see on kooskõlas keskkonna ja inimese tervise kaitsega. Kui kõrvalsaaduste kasutamine on keskkonnavalase loa või üldiste keskkonnavalaste eeskirjade alusel lubatud, võib liikmesriik seda kasutada vahendina, mille abil otsustada, et ei ole oodata üldist ebasoodsat mõju keskkonnale või inimese tervisele; ning

— millal teatavad jäätmed lakkavad olemast jäätmed, kehtestades vastavad kriteeriumid, mis tagavad kõrgetasemelise keskkonnakaitse ning toovad kasu keskkonnale ja majandusele. Võimalikud jäätmeliigid, mille puhul tuleks välja töötada spetsifikatsioonid ja kriteeriumid selle kohta, millal need lakkavad olemast jäätmed, on muu hulgas ehitus- ja lammutusjäätmed, teatav tuhk ja räbu, vanametall, kompost ning paberi- ja klaasijäätmed. Selleks, et teatavad jäätmed lakkaksid olemast jäätmed, võib rakendada näiteks nii lihtsat taaskasutamistoimingut nagu jäätmete kontrollimine, et teha kindlaks, kas need vastavad asjakohastele kriteeriumidele.

- (21) Selleks et kontrollida või arvutada, kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 1994. aasta direktiivis 94/62/EÜ pakendite ja pakendijäätmete kohta ⁽¹⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. septembri 2000. aasta direktiivis 2000/53/EÜ kasutuselt kõrvaldatud sõidukite kohta, ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiivis 2002/96/EÜ elektri- ja elektroonikaseadmete jäätmete kohta ⁽³⁾, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta direktiivis 2006/66/EÜ, mis käsitleb patareisid ja akusid ning patarei- ja akujäätmeid ⁽⁴⁾ ning muudes asjakohastes ühenduse õigusaktides kehtestatud taaskasutamise ja ringlussevõtu eesmärgid on täidetud, tuleks nende jäätmete koguseid, mis on lakanud olemast jäätmed, arvesse võtta kui taaskasutusse ja ringlusse võetud jäätmeid.

- (22) Jäätmete määratluse alusel võib komisjon selguse ja järjepidevuse tagamiseks võtta vastu suunised, et teatud juhtudel täpsustada, millal ained või esemed muutuvad jäätmeteks. Sellised suunised võib muu hulgas välja töötada elektri- ja elektroonikaseadmete ja sõidukite kohta.

- (23) On asjakohane jaotada kulud viisil, mis kajastaks jäätmete tekitamise ja käitlemise tegelikku hinda keskkonnale.

- (24) Põhimõte „saastaja maksab” on Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil juhtpõhimõte. Jäätmetekitaja ja jäätmevaldaja peaksid jäätmeid käitlema viisil, mis tagab keskkonna ja inimese tervise kõrgetasemelise kaitse.

- (25) Tootja laiendatud vastutuse kehtestamine käesolevas direktiivis on üks võimalus toetada selliste toodete kavandamist ja tootmist, mille puhul võetakse täielikult arvesse ressursside tõhusat kasutamist kogu nende olulusringi jooksul, sealhulgas nende parandamist, korduskasutamist, demonteerimist ja ringlussevõttu ning hõlbustatakse neid toiminguid, ilma et takistataks kaupade vaba liikumist siseturul.

- (26) Käesolev direktiiv peaks aitama ELil liikuda lähemale „jäätmeid ringlussevõtva ühiskonna” poole, kus püütakse vältida jäätmeteket ja kasutatakse jäätmeid ressursina. Eelkõige nõutakse ühenduse kuuendas keskkonnavalases tegevusprogrammis meetmeid, mille eesmärk on tagada

⁽¹⁾ EÜT L 365, 31.12.1994, lk 10. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2005/20/EÜ (ELT L 70, 16.3.2005, lk 17).

⁽²⁾ EÜT L 269, 21.10.2000, lk 34. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu otsusega 2005/673/EÜ (ELT L 254, 30.9.2005, lk 69).

⁽³⁾ ELT L 37, 13.2.2003, lk 24.

⁽⁴⁾ ELT L 266, 26.9.2006, lk 1.

sortimine tekkekohtades ning esmatähtsate jäätmevoogude kogumine ja ringlussevõtt. Kookõlas selle eesmärgiga ning ühe võimalusena jäätmete ringlussevõtu hõlbustamiseks või parandamiseks tuleks jäätmeid liigiti koguda enne selliste taaskasutamistoimingute läbiviimist, millel on parim üldine keskkonnavalade tulemus, kui see on tehniliselt, keskkonna seisukohast ja majanduslikult teostatav.

- (27) Selleks et rakendada asutamislepingu artikli 174 lõikes 2 sätestatud ettevaatusprintsipi ja ennetusmeetmeid, tuleb ühenduses jäätmekäitluse suhtes kehtestada üldised keskkonnavalad eesmärgid. Nende põhimõtete kohaselt on ühenduse ja liikmesriikide ülesanne kehtestada raamistik, et vältida ja vähendada saastuse või häiringute allikaid ning niipalju kui võimalik, need algusest peale kõrvaldada, võttes selleks vastavaid meetmeid, näiteks meetmeid tunnustatud ohtude kõrvaldamiseks.
- (28) Jäätmehierarhia kujutab endast tavaliselt parimat üldist keskkonnavalast valikuvõimalust jäätmeid käsitlevates õigusaktides ja jäätmepoliitikas, kuid teatavate jäätmevoogude puhul võib vajalikuks osutuda sellisest hierarhiast kõrvalekaldumine, kui see on põhjendatud muu hulgas tehnilise teostatavuse, majandusliku otstarbekuse ja keskkonnakaitsega.
- (29) Selleks et ühendus tervikuna saaks muutuda jäätmete kõrvaldamises ja eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmete taaskasutamises iseseisvaks ning et võimaldada liikmesriikidel individuaalselt selle eesmärgi suunas liikuda, on vaja ette näha jäätmekõrvaldusrajatiste ja eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmete taaskasutamisrajatiste koostöövõrgustik, arvestades geograafilisi olusid ja vajadust spetsialiseerunud rajatiste järele seoses teatavate jäätmeliikidega.
- (30) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 (jäätmesaadetiste kohta) (¹) kohaldamisel jäävad nimetatud määruse artikli 3 lõikes 5 osutatud segaolmejäätmed segaolmejäätmeteks isegi juhul, kui nende suhtes on kasutatud jäätmetöötlustoimingut, mis ei ole oluliselt muutnud nende omadusi.
- (31) Oluline on ohtlike jäätmete märgistamine rahvusvaheliste ja ühenduse normide kohaselt. Ent kui sellised jäätmed on liigiti kogutud majapidamistest, ei tohiks sellega kaasneda nõue, et majapidamised peavad täitma nõutavad dokumendid.
- (32) Kooskõlas jäätmehierarhiaga ning eesmärgiga vähendada prügilatesse ladestatud jäätmetest tekkivate kasvukohtede

gaaside heiteid on oluline hõlbustada liigiti kogumist ja biojäätmete nõuetekohast töötlemist, et toota keskkonnavalat komposti ja teisi biojäätmete põhiseid materjale. Komisjon esitab pärast biojäätmete käitlemise hindamist vajaduse korral ettepaneku seadusandlike meetmete võtmiseks.

- (33) Direktiiviga 96/61/EÜ hõlmamata jäätmetöötlustoimingute tehnilised miinimumstandardid võib võtta vastu siis, kui on tõendeid, et see on kasulik inimese tervise kaitse ja keskkonnakaitse seisukohast ning kui koordineeritud lähenemisviis käesoleva direktiivi rakendamiseks tagaks inimese tervise kaitse ja keskkonnakaitse.
- (34) Jäätmekavade koostamise kohustuse ulatust ja sisu on vaja veelgi täpsustada ning integreerida jäätmekavade väljatöötamisse ja läbivaatamisse vajadus arvestada jäätmete tekkest ja käitlemisest keskkonnale tulenevat mõju. Samuti tuleks vajaduse korral arvesse võtta direktiivi 94/62/EÜ artiklis 14 sätestatud nõudeid seoses käitlemis-kavadega, ning samuti prügilasse veetavate biolagunevate jäätmete vähendamise strateegiat, millele on osutatud direktiivi 1999/31/EÜ artiklis 5.
- (35) Liikmesriigid võivad teatavate jäätmetekitajate suhtes kohaldada keskkonnavalade lubade süsteemi või üldisi keskkonnavalaseid eeskirju ilma siseturu nõuetekohast toimimist kahjustamata.
- (36) Määruse (EÜ) nr 1013/2006 kohaselt võivad liikmesriigid võtta vajalikke meetmeid, et vältida oma jäätmekavadele mittevastavaid jäätmesaadetisi. Erandina nimetatud määrusest peaks liikmesriikidel olema lubatud piirata sisenemiseid põletusrajatistesse saadetavaid jäätmesaadetisi, mis on liigitatud taaskasutamiseks, kui on tehtud kindlaks, et siseriiklikud jäätmed tuleb kõrvaldada või et jäätmeid tuleb töödelda viisil, mis ei ole kooskõlas nende jäätmekavadega. Tunnistatakse, et teatavad liikmesriigid ei pruugi olla võimelised lõplike taaskasutamisrajatiste täielikku valikut hõlmava võrgustiku võimaldamiseks oma territooriumil.
- (37) Selleks et täiustada jäätmetekke vältimise meetmete edendamist liikmesriikides ja hõlbustada parima toimimistava levikut selles valdkonnas, on vaja tugevdada jäätmetekke vältimisega seotud sätteid ja seada liikmesriikide suhtes sisse nõue töötada välja jäätmetekke vältimise programmid, milles keskendutakse põhilistele keskkonnamõjudele ja arvestatakse toodete ja materjalide kogu

(¹) ELT L 190, 12.7.2006, lk 1.

olelusringi. Need meetmed peaksid olema suunatud majanduskasvu ja jäätmetekkega seotud keskkonnamõjude vahelise seose likvideerimisele. Sidusrühmadel ning üldsusel peaks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta direktiivile 2003/35/EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamisse ⁽¹⁾, olema võimalus osaleda kõnealuste programmide koostamisel ning juurdepääs nendele ka pärast koostamist.

kes tegelevad jäätmetööstustoimingutega ja viivad ellu jäätmekavasid, juhul kui nad rikuvad käesoleva direktiivi sätteid. Liikmesriigid võivad samuti võtta meetmeid, et nõuda tagasi kohustuste täitmata jätmisest ja heastavatest meetmetest tulenevad kulud, ilma et sellega piirataks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/35/EÜ (keskkonnavastutusest keskkonnakahjustuste ärahoidmise ja parandamise kohta) ⁽⁴⁾ kohaldamist.

- (38) Majandushoovad võivad omada äärmiselt olulist rolli jäätmetekke vältimise ja jäätmekäitluse eemärgide saavutamisel. Jäätmed on sageli väärtuslik ressurss ning majandushoovade edasine kasutamine võib maksimeerida keskkonnamõju kasu. Selliste vahendite kasutamist asjakohasel tasandil tuleks seetõttu ergutada, samas rõhutades, et iga liikmesriik võib otsustada nende kasutamise üle.
- (39) Teatavaid jäätmekäitlust käsitlevaid sätteid nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiivis 91/689/EMÜ ohtlike jäätmete kohta ⁽²⁾ tuleks muuta, et kõrvaldada aegunud sätted ja muuta tekst selgemaks. Ühenduse õigusnormide lihtsustamise huvides tuleks need sätted integreerida käesolevasse direktiivi. Selleks et selgitada segamiskeelu toimimist ning kaitsta keskkonda ja inimese tervist, peaks direktiivis 91/689/EMÜ sätestatud segamiskeelu erandite puhul täiendavalt järgima parima võimaliku tehnika kasutamist vastavalt direktiivi 96/61/EÜ määratlusele. Direktiiv 91/689/EMÜ tuleks seetõttu tunnistada kehtetuks.
- (40) Ühenduse õigusaktide lihtsustamise huvides ja keskkonnamõju kasu kajastamiseks tuleks nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivi 75/439/EMÜ (vanaõli kõrvaldamise kohta) ⁽³⁾ asjakohased sätted lisada käesolevasse direktiivi. Direktiiv 75/439/EMÜ tuleks seetõttu tunnistada kehtetuks. Vanaõli käitlemine peaks toimuma jäätmehierarhia juhtivate põhimõtete kohaselt ning eelistada tuleks valikuvõimalusi, millel on parim üldine keskkonnamõju tulemus. Vanaõli eraldi kogumine on siiski jätkuvalt kriitilise tähtsusega sellise õli nõuetekohase käitlemise ja selle sobimatust kõrvaldamisest tuleneva keskkonnamõju vältimise suhtes.
- (41) Liikmesriigid peaksid nägema ette tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate karistuste määramise jäätmekäitluse eest vastutavatele füüsilistele ja juriidilistele isikutele, näiteks jäätmete tekitajad, valdajad, vahendajad, edasimüüjad, vedajad ja kogujad ning asutused või ettevõtjad,
- (42) Käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks võtta vastu vastavalt nõukogu 28. juuni 1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽⁵⁾.
- (43) Elukõige tuleks komisjonile anda volitus kehtestada mitmete küsimustega seonduvad kriteeriumid, näiteks tingimused, mille kohaselt ese loetakse kõrvalsaaduseks, jäätmete lakkamise staatus ja selliste jäätmete kindlaksmääramine, mida loetakse ohtlikeks jäätmeteks. Lisaks tuleks komisjonile anda volitus kohandada lisasid vastavalt teaduse ja tehnika arengule ning täpsustada II lisa koodis R1 esitatud põletusrajatiste valemil kohaldamist. Kuna need on üldmeetmed ja nende eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid ning täiendada käesolevat direktiivi, lisades uusi vähemolulisi sätteid, tuleb need vastu võtta vastavalt otsuse 1999/468/EÜ artiklis 5a sätestatud kontrolliga regulatiivmenetlusele.
- (44) Kooskõlas paremat õigusloomet käsitleva institutsioonidevahelise kokkuleppe ⁽⁶⁾ punktiga 34 julgustatakse liikmesriike koostama nende endi jaoks ja ühenduse huvides vastavustabeleid, kus on võimalikult suures ulatuses välja toodud vastavus käesoleva direktiivi ja ülevõtmismetmetega vahel, ning tegema need üldsusele kättesaadavaks.
- (45) Kuna käesoleva direktiivi eesmärki, nimelt keskkonna ja inimese tervise kaitset, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning seetõttu on seda direktiivi ulatuse või toime tõttu parem saavutada ühenduse tasandil, võib ühendus võtta meetmeid kooskõlas asutamislepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale,

⁽¹⁾ ELTL 156, 25.6.2003, lk 17.

⁽²⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 20. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 166/2006 (ELT L 33, 4.2.2006, lk 1).

⁽³⁾ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 23. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2000/76/EÜ (EÜT L 332, 28.12.2000, lk 91).

⁽⁴⁾ ELT L 143, 30.4.2004, lk 56. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2006/21/EÜ (ELT L 102, 11.4.2006, lk 15).

⁽⁵⁾ EÜT L 184, 17.7.1999, lk 23. Otsust on muudetud otsusega 2006/512/EÜ (ELT L 200, 22.7.2006, lk 11).

⁽⁶⁾ ELT C 321, 31.12.2003, lk 1.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

miseks surmatud loomad ja kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1774/2002 kõrvaldatud loomad;

I PEATÜKK

Sisu, kohaldamisala ja mõisted

Artikkel 1

Sisu ja kohaldamisala

Käesolevas direktiivis sätestatakse meetmed keskkonna ja inimese tervise kaitsmiseks selliselt, et välditakse või vähendatakse jäätmete tekitamise ja käitlemise ebasoodsat mõju ning vähendatakse loodusvarade kasutamise üldmõju ja suurendatakse sellise kasutamise tõhusust.

Artikkel 2

Erandid kohaldamisalast

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisalasse ei kuulu:
 - a) välisõhku paisatavad gaasilised heited;
 - b) maa (*in situ*), sealhulgas välja kaevamata saastunud pinnas ja hooned, mis on püsivalt maaga ühendatud;
 - c) ehitustegevuse käigus välja kaevatud saastamata pinnas ja muud looduslikud ained, kui on kindel, et materjali kasutatakse selle loomulikus olekus ehitamiseks ja selles kohas, kust see välja kaevati;
 - d) radioaktiivsed jäätmed;
 - e) kasutuselt kõrvaldatud lõhkeained;
 - f) väljaheited, kui need ei ole hõlmatud lõike 2 punktiga b, õled ega muud loodusomased mitteohtlikud põllumajanduslikust tootmisest või metsandusest pärit olevad materjalid, mida kasutatakse põllumajanduses, metsanduses või biomassist energia tootmisel menetluste või meetoditega, mis ei kahjusta keskkonda ega ohusta inimese tervist;
2. Sellises ulatuses, nagu need on muude ühenduse õigusaktidega hõlmatud, ei kuulu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse järgmine:
 - a) reovesi;
 - b) loomsed kõrvalsaadused, sealhulgas määrusega (EÜ) nr 1774/2002 hõlmatud töödeldud saadused, välja arvatud saadused, mis on ette nähtud põletamiseks, ladestamiseks või kasutamiseks biogaasi või komposteerimisettevõtetes;
 - c) selliste loomade korjused, kes on surnud muul viisil kui tapmise tulemusel, sealhulgas episootiliste haiguste likvideeri-

- d) maavarade otsimise, kaevandamise, töötlemise ja ladustamise tulemusena tekkinud jäätmed ning karjäärade tootmisjäägid, mis on hõlmatud direktiiviga 2006/21/EÜ.

3. Käesoleva direktiivi reguleerimisalast jäetakse välja veemajanduse ja veeteede majandamise või ülejutuste ärahoidmise või ülejutuste ja põudade mõju leevendamise eesmärgil pinnaveses ümber paigutatud setted, kui on tõendatud, et setted ei ole ohtlikud ja piiramata muudest asjakohastest ühenduse õigusaktidest tulenevate kohustuste täitmist.

4. Üksikdirektiivides võib ette näha erijuhtusid käsitlevaid eeskirju või täiendada käesoleva direktiivi eeskirju teatavate jäätmeliikide käitlemise osas.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „jäätmepildid” — mis tahes ained või esemed, mille valdaja ära viskab, kavatseb ära visata või on kohustatud ära viskama;
- 2) „ohtlikud jäätmed” — jäätmed, millel on üks või rohkem III lisas loetletud ohtlikest omadustest;
- 3) „vanaõli” — mineraalne või sünteetiline määrdeaine või tööstuslik õli, mis ei sobi enam algselt ette nähtud kasutuseks, eelkõige sisepõlemismootorites kasutatud õli ja käigukastiõli, määrdeõli, turbiiniõli ja hüdraulikaõli;
- 4) „biojäätmepildid” — biolagunevad aia- ja haljastusjäätmepildid, samuti kodumajapidamistest, restoranidest, toitlustus- ja jaemüügiettevõtetest pärinevad toidu- ja köögijäätmepildid ning samalaadsed toiduainetetööstuse jäätmepildid;
- 5) „jäätmepilditegevus” — igauks, kelle tegevuse käigus tekivad jäätmed (esmane jäätmepilditegevus), või igauks, kes teeb jäätmete eeltöötlust, segab jäätmeid või sooritab jäätmetega muid toiminguid, mille tulemusel nende jäätmete laad või koostis muutub;
- 6) „jäätmepilditegevuse valdaja” — jäätmepilditegevus või füüsiline või juriidiline isik, kelle valduses on jäätmed;
- 7) „edasimüüja” — iga ettevõtja, kes tegutseb printsiipaalina jäätmeid ostes ja seejärel müües, kaasa arvatud need edasimüüjad, kes jäätmeid füüsiliselt ei valda;
- 8) „vahendaja” — iga ettevõtja, kes korraldab teiste nimel jäätmete taaskasutamist või kõrvaldamist, kaasa arvatud need vahendajad, kes jäätmeid füüsiliselt ei valda;

- 9) „jäätmekäitlus” — jäätmete kogumine, vedu, taaskasutamine ja kõrvaldamine, sealhulgas nende toimingute järelevalve ning jäätmekõrvaldamiskohtade järelhooldus, sealhulgas vahendaja või edasimüüja tegevus;
- 10) „kogumine” — jäätmete kokkukorjamine, sealhulgas jäätmete eelsortimine ja eelladustamine, eesmärgiga transportida need jäätmekäitlusettevõttesse;
- 11) „vältimine” — aine, materjali või toote jäätmeteks muutmisele eelnevad meetmed, mis vähendavad:
- a) jäätmete kogust, sealhulgas toodete korduskasutamise või kasutusaaja pikendamise kaudu;
- b) tekitatud jäätmete ebasoodsat mõju keskkonnale ja inimese tervisele või
- c) kahjulike ainete sisaldust materjalides ja toodetes;
- 12) „korduskasutamine” — mis tahes toiming, millega tooteid või komponente, mis ei ole jäätmed, kasutatakse uuesti sel otstarbel, milleks nad on loodud;
- 13) „töötlemine” — taaskasutamise- või kõrvaldamistoimingud, kaasaarvatud taaskasutamise või kõrvaldamise eelne ettevalmistus;
- 14) „taaskasutamine” — mis tahes toimingud, mille peamiseks tulemuseks on jäätmete kasutamine kasulikul otstarbel selliselt, et nad asendavad teisi materjale, mida muidu oleks kasutatud teatava funktsiooni täitmiseks, või jäätmete ettevalmistamine selle funktsiooni täitmiseks kas tootmises või majanduses laiemalt. Il lisas esitatakse taaskasutamistoimingute mitteamendav loetelu;
- 15) „korduskasutamiseks ettevalmistamine” — kontrolliv, puhastav või parandav taaskasutamistoiming, millega jäätmeteks muutunud tooteid või tootekomponente valmistatakse ette kasutamiseks selliselt, et neid korduskasutatakse ilma mis tahes muu eeltöötluseta;
- 16) „ringlussevõtt” — taaskasutamistoiming, mille käigus jäätmematerjalid töödeldakse ümber toodeteks, materjalideks või aineteks kasutamiseks nende esialgsel või mõnel muul eesmärgil. See hõlmab orgaaniliste ainete töötlemist, kuid ei hõlma energiakasutust ja töötlemist materjalideks, mida kasutatakse kütusena või kaeveõnnete täitmiseks;
- 17) „vanaõli regenereerimine” — mis tahes ringlussevõttotoiming, mille tulemusel võib vanaõli rafineerimisel toota baasõli, eelkõige eraldades sellistes õlides sisalduvad saasteained, oksüdatsiooniproduktid ja lisandid;
- 18) „kõrvaldamine” — mis tahes toiming, mis ei ole taaskasutamine, isegi kui toimingul on teisene tagajärg ainete või

energia taasväärtustamise näol. I lisas esitatakse kõrvaldamistoimingute mitteamendav loetelu;

- 19) „parim võimalik tehnika” — parim võimalik tehnika, nagu on määratletud direktiivi 96/61/EÜ artikli 2 lõikes 11.

Artikkel 4

Kõrvalsaadused

1. Aine või eseme, mis on saadud sellise tootmisprotsessi tulemusel, mille esmaseks eesmärgiks ei ole antud eseme tootmine, võib ainult siis tunnistada kõrvalsaaduseks, mitte aga artikli 3 punktis 1 osutatud jäätmeteks, kui on täidetud järgmised tingimused:

- a) aine või eseme edasine kasutamine on kindel;
- b) ainet või eset võib kasutada vahetult ilma igasuguse täiendava töötlemiseta peale selle, mis antud tööstusharus üldiselt tavaks;
- c) aine või ese on toodetud tootmisprotsessi lahutamatu osana; ning
- d) edasine kasutamine on seaduslik, st aine või ese vastab konkreetse kasutamise osas kõigile asjakohastele tootele esitatavatele ning keskkonna- ja tervisekaitse nõuetele ning ei avalda lõppkokkuvõttes ebasoodsat mõju keskkonnale ega inimese tervisele.
2. Lõikes 1 sätestatud tingimustel võib võtta vastu meetmed, millega määratakse kindlaks kriteeriumid, mida tuleb täita, et konkreetseid aineid või esemeid saaks artikli 3 punkti 1 kohaselt lugeda kõrvalsaadusteks mittejäätmeteks. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

Artikkel 5

Jäätmete lakkamise staatus

1. Teatavad täpsemalt määratletud jäätmed lakkavad olemast jäätmed artikli 3 punkti 1 tähenduses, kui nad on läbinud taaskasutamistoingu ja vastavad konkreetsetele kriteeriumidele, mis töötatakse välja kooskõlas järgmiste tingimustega:

- a) aineid või esemeid kasutatakse tavaliselt konkreetseks otstarbeks;
- b) sellise aine või eseme jaoks on olemas turg või nõudmine;

c) aine või ese vastab punktis a nimetatud konkreetseks otstarbeks ettenähtud tehnilistele nõudmistele ning kehtivatele õigusaktidele ja toodete suhtes kohaldatavatele standarditele; ning

d) aine või eseme kasutamine ei avalda lõppkokkuvõttes ebasoodsat mõju keskkonnale ega inimese tervisele.

Kriteeriumid peavad vajaduse korral sisaldama saasteainete piirväärtusi.

2. Selliste kriteeriumide vastuvõtmisega seotud ja jäätmeid täpsustavad meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

3. Jäätmed, mis lakkavad lõigete 1 ja 2 kohaselt olemast jäätmed, lakkavad samuti olemast jäätmed pidades silmas direktiivides 94/62/EÜ, 2000/53/EÜ, 2002/96/EÜ ja 2006/66/EÜ ja muudes ühenduse asjakohastes õigusaktides kehtestatud taaskasutamise ja ringlussevõtu eesmärkide täitmist.

4. Kui lõigetes 1 ja 2 sätestatud menetluse kohaselt ei ole ühenduse tasandil kriteeriume kehtestatud, võivad liikmesriigid kohaldatavat kohtupraktikat arvesse võttes iga üksikjuhtumi puhul otsustada, kas teatavad jäätmed on lakanud olemast jäätmed. Liikmesriigid teatavad sellistest otsustest komisjonile vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiivile 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord⁽¹⁾, kui selle direktiiviga sedasi nõutakse.

Artikkel 6

Jäätmenimistu

1. Komisjoni otsusega 2000/532/EÜ kehtestatud jäätmenimistu ajakohastamisega seotud meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt. Jäätmenimistu sisaldab ohtlike jäätmeid ning selles võetakse arvesse jäätmete päritolu ja koostist ning vajaduse korral ohtlike ainete kontsentratsiooni piirväärtusi. Jäätmenimistu on siduv selliste jäätmete määratlemise osas, mida loetakse ohtlikeks jäätmeteks. Aine või eseme nimistusse kandmine ei tähenda, et see kuulub jäätmete hulka kõikidel asjaoludel. Aine või ese loetakse jäätmete hulka kuuluvaks üksnes siis, kui see vastab artikli 3 punkti 1 määratlusele.

2. Liikmesriik võib lugeda jäätmed ohtlikeks jäätmeteks isegi siis, kui need ei esine sellisena jäätmenimistus, kuid neil on üks või enam III lisas loetletud omadustest. Liikmesriik teatab igast

sellisest juhtumist komisjonile aruandes, mis on ette nähtud artikli 34 lõikega 1, ja esitab komisjonile kogu asjakohase teabe. Saadud teadetest lähtudes vaadatakse kõnealune nimistu selle kohandamise üle otsustamiseks läbi.

3. Kui liikmesriigil on tõendid selle kohta, et teatavatel kõnealusesse nimistusse kuuluvatel ohtlikeks liigitatud jäätmetel ei ole ühtegi III lisas loetletud omadust, võib see liikmesriik lugeda need jäätmed tavajäätmeteks. Liikmesriik teatab igast sellisest juhtumist komisjonile aruandes, mis on ette nähtud artikli 34 lõikega 1, ja esitab komisjonile kõik vajalikud tõendid. Saadud teadetest lähtudes vaadatakse kõnealune nimistu selle kohandamise üle otsustamiseks läbi.

4. Meetmed, mis on seotud nimistu läbivaatamisega, et otsustada selle kohandamise üle vastavalt lõigetele 2 ja 3, ning mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

II PEATÜKK

Üldnõuded

Artikkel 7

Tootja laiendatud vastutus

1. Liikmesriigid võivad jäätmete vältimise ja taaskasutamise hoogustamiseks võtta regulatiivseid või mitteregulatiivseid meetmeid tagamaks, et igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kes oma majandus- või kutsetegevuses töötab välja, toodab, töötleb või müüb tooteid (toote tootja), on tootja laiendatud vastutus.

Sellised meetmed võivad sisaldada tagasitoodud toodete ja toodete kasutamisejärgsete jäätmete vastuvõtmist, samuti järgnevat jäätmete käitlemist ning selliste toimingute eest täielikku rahalist vastutust.

2. Liikmesriigid võivad võtta asjakohaseid meetmeid toodete sellise kujundamise soodustamiseks, millega vähendada nende mõju keskkonnale ja jäätmeteket tootmisprotsessi ja järgneva toodete kasutamise käigus, ning millega tagatakse, et jäätmeteks muutunud toodete taaskasutamine ja kõrvaldamine toimub kooskõlas artiklitega 10 ja 11.

Selliste meetmetega võib muu hulgas soodustada selliste toodete väljaarendamist, tootmist ja turustamist, mis on sobivad mitmekordseks kasutuseks, on tehniliselt kestvad ning pärast jäätmeteks muutumist sobivad nõuetekohaseks ja ohutuks taaskasutamiseks ning keskkonnasäästvaks kõrvaldamiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 204, 21.7.1998, lk 37. Direktiivi on viimati muudetud nõukogu direktiiviga 2006/96/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 81).

3. Tootja laiendatud vastutust kohaldades peavad liikmesriigid võtma arvesse tehnilist teostatavust ja majanduslikku otstarbekust ning üldist mõju keskkonnale ja inimese tervisele ning sotsiaalset mõju, arvestades seejuures vajadust tagada siseturu nõuetekohane toimimine.

4. Tootja laiendatud vastutust kohaldatakse ilma, et sellega piirataks artikli 13 lõikes 1 ettenähtud vastutust jäätmekäitluse eest.

Artikkel 8

Taaskasutamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et jäätmed läbivad taaskasutamistoimingud kooskõlas artiklitega 10 ja 11.

2. Kui see on vajalik lõike 1 täitmiseks ja taaskasutamise hõlbustamiseks või täiustamiseks, kogutakse jäätmeid liigiti, kui see on tehniliselt, keskkonna seisukohast ja majanduslikult teostatav, ning neid ei segata muude jäätmete ega muude materjalidega, millel on erinevad omadused.

Artikkel 9

Kõrvaldamine

Liikmesriigid tagavad, et kui taaskasutamist vastavalt artikli 8 lõikele 1 ei ole toimunud, läbivad jäätmed kõrvaldamistoomingud.

Artikkel 10

Inimese tervise ja keskkonna kaitse

Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada jäätmete käitlemine viisil, mis ei sea ohtu inimese tervist ega kahjusta keskkonda ning mis eelkõige:

- a) ei ohusta vett, õhku, pinnast, taimi ega loomi;
- b) ei põhjusta müra- ega lõhnahäiringuid; ning
- c) ei kahjusta paikkonda ega erihuvi pakkuvaid paiku.

Artikkel 11

Jäätmehierarhia

1. Järgnevalt esitatud jäätmehierarhiat kohaldatakse juhtpõhimõttena jäätmete tekke vältimist ja käitlemist käsitlevates õigusaktides ja poliitikas:

- a) vältimine;
- b) ettevalmistus korduskasutamiseks;

c) ringlussevõtt;

d) muu taaskasutamine, nt energiakasutus; ning

e) kõrvaldamine.

2. Lõikes 1 osutatud jäätmehierarhia kohaldamisel võtavad liikmesriigid meetmeid, et innustada selliste valikuvõimaluste kasutamist, millel on parim üldine keskkonnavaline tulemus. See võib nõuda teatavate jäätmevoogude kõrvalekaldumist jäätmehierarhiast juhul, kui see on õigustatud olulusringil põhineva lähenemisega kõnealuste jäätmete tekitamise ja käitlemise üldmõjule.

Liikmesriigid võtavad kooskõlas artiklitega 1 ja 10 arvesse selliseid üldiseid keskkonnakaitse põhimõtteid nagu ettevaatlikkus ja säästlikkus, tehniline teostatavus, majanduslik otstarbekus ja ressursside kaitse, samuti üldist mõju keskkonnale ja inimese tervisele ning majanduslikku ja sotsiaalset mõju.

Artikkel 12

Kulud

1. Kooskõlas põhimõttega, et saastaja maksab, peab jäätmekäitluse kulud kandma esmane jäätmetekitaja või jäätmevaldaja antud ajal või eelmised jäätmevaldajad.

2. Liikmesriigid võivad otsustada, et jäätmekäitluse kulud peab osaliselt või täielikult kandma selle toote tootja, millest jäätmed tekkisid, ja et sellise toote turustajad võivad osaleda kulude kandmises.

III PEATÜKK

Jäätmekäitlus

Artikkel 13

Vastutus jäätmekäitluse eest

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et iga esmane jäätmetekitaja või muu jäätmevaldaja viib ise läbi oma jäätmete töötamise või laseb töötuse teha vahendajal, asutusel või ettevõtjal, kes tegeleb jäätmetööstustoomingutega, või laseb selle korraldada era- või avalikul jäätmekogujal vastavalt artiklitele 10 ja 11.

2. Kui jäätmed edastatakse esmaselt jäätmetekitajalt või jäätmevaldajalt ühele lõikes 1 osutatud füüsilisele või juriidilisele isikule eeltöötlemiseks, ei kaasne sellega vabastus täieliku taaskasutus- või kõrvaldamistoomingu sooritamise vastutusest.

Piiramata määruse (EÜ) nr 1013/2006 kohaldamist, võivad liikmesriigid täpsustada vastutuse tingimusi ning otsustada, millisel juhul vastutab esmane jäätmetekitaja kogu töötlemisahela eest ning millisel juhul võivad jäätmetekitaja ja jäätmevaldaja vastutust jagada või delegeerida töötlemise eri etappides osalejate vahel.

3. Liikmesriigid võivad kooskõlas artikliga 7 otsustada, et vastutust jäätmekäitluse korraldamise eest kannab osaliselt või täielikult selle toote tootja, millest jäätmed tekkisid, ja et sellise toote turustajad võivad jagada seda vastutust.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et nende territooriumil toimetavad asutused ja ettevõtjad, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad ja veavad jäätmeid, kogutud ja veetavad jäätmed asjakohastes töötlemisrajatistesse vastavalt artiklis 10 ettenähtud kohustustele

Artikkel 14

Iseseisvuse ja läheduse põhimõtted

1. Iga liikmesriik võtab asjakohased meetmed, ja kui see on vajalik või soovitatav, siis koostöös teiste liikmesriikidega, et luua ühtne ja sobiv võrgustik, mis koosneb jäätmekorvaldusrajatistest ja rajatistest eramajapidamistest kogutud segaolmejäätmete, sealhulgas asjakohasel juhul ka teistelt jäätmetekitajatelt kogutud selliste jäätmete taaskasutamiseks, võttes sealjuures arvesse parimat võimalikku tehnikat.

Erandina määrusest (EÜ) nr 1013/2006 võivad liikmesriigid oma võrgustiku kaitse eesmärgil piirata jäätmesaadetiste sisenemist põletusrajatistesse, milles jäätmete põletamine on liigitatud taaskasutamistoiminguks, kui on tehtud kindlaks, et selliste saadetiste tulemuseks oleks siseriiklike jäätmete kõrvaldamine või selliste jäätmete töötlemine viisil, mis ei ole kooskõlas nende jäätmekavadega. Liikmesriigid teatavad sellisest otsusest komisjonile. Liikmesriigid võivad määruks (EÜ) nr 1013/2006 sätestatud keskkonnakaitselistel põhjustel piirata samuti väljuvaid jäätmesaadetisi.

2. Kõnealune võrgustik kujundatakse selliselt, et ühendus tervikuna saaks muutuda jäätmete kõrvaldamises ning lõikes 1 osutatud jäätmete taaskasutamises iseseisvaks ja et võimaldada liikmesriikidel individuaalselt selle eesmärgi suunas liikuda, arvestades geograafilisi olusid ja vajadust spetsialiseerunud rajatiste järele seoses teatavate jäätmeliikidega.

3. Kõnealune võrgustik peab võimaldama jäätmete kõrvaldamist või lõikes 1 osutatud jäätmete taaskasutamist lähimas sobivas rajatises kõige asjakohasemate meetodite ja tehnoloogia abil, et tagada keskkonna ja inimese tervise kaitse kõrge tase.

4. Läheduse ja iseseisvuse põhimõtted ei tähenda seda, et iga liikmesriik peab omama lõplike taaskasutamisrajatiste täielikku valikut kõnealuses liikmesriigis.

Artikkel 15

Ohtlike jäätmete segamise keeld

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et ohtlike jäätmeid ei segataks muud liiki ohtlike jäätmetega ega muude jäätmete, ainete või materjalidega. Segamine hõlmab ohtlike ainete lahjendamist.

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid lubada segamist tingimusel, et:

- a) jäätmed segab asutus või ettevõtja, kes on saanud loa vastavalt artiklile 20;
 - b) täidetakse artiklis 10 sätestatud tingimusi ning ei suurendata jäätmekäitluse kahjulikku mõju inimese tervisele ja keskkonnale ning
 - c) jäätmete segamine on vastavuses parima võimaliku tehnikaga.
3. Kui ohtlikke jäätmeid on vastuolus lõikega 1 segatud, tuleb jäätmed kooskõlas tehniliste ja majanduslike teostatavuskriteeriumidega, kui see on võimalik ja vajalik, artikli 10 täitmiseks eraldada.

Artikkel 16

Ohtlike jäätmete märgistamine

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et tagada ohtlike jäätmete pakendamine ja märgistamine kehtivate rahvusvaheliste ja ühenduse normide kohaselt nende kogumise, veo ja ajutise ladustamise käigus.

2. Ohtlike jäätmete siirdamisel liikmesriigi piires peab nendega kaasas olema identifitseerimisdokument, mis võib olla elektroonilises vormis ning mis sisaldab määruse (EÜ) nr 1013/2006 lisas IB näidatud asjakohaseid andmeid.

Artikkel 17

Kodumajapidamises tekkinud ohtlikud jäätmed

Artiklit 15, 16 ja 32 ei kohaldata kodumajapidamises tekkinud segajäätmete suhtes.

Artikleid 16 ja 32 ei kohaldata kodumajapidamises tekkinud ohtlike jäätmete lahusfraktsioonide suhtes enne, kui jäätmed on kogumiseks, kõrvaldamiseks või taaskasutamiseks vastu võetud asutuse või ettevõtte poolt, mis on saanud loa või registreeritud vastavalt artiklile 20 või 23.

Artikkel 18

Vanaõli

1. Ilma et see piiraks artiklites 15 ja 16 sätestatud ohtlike jäätmete käitlemisega seotud kohustusi, võtavad liikmesriigid vajalikke meetmeid tagamaks, et:

- a) vanaõli kogutakse eraldi, kui see on tehniliselt teostatav;
- b) vanaõli töödeldakse kooskõlas artiklitega 10 ja 11;
- c) kui see on tehniliselt võimalik ja majanduslikult otstarbekas, ei segata omavahel erinevate omadustega vanaõli ning vanaõli ei segata muud liiki jäätmete või ainetega, kui selline segamine takistab nende töötlemist.

2. Vanaõli liigiti kogumise ja nõuetekohase töötlemise soodustamiseks võivad liikmesriigid vastavalt oma siseriiklikele tingimustele kohaldada täiendavaid meetmeid, nagu tehnilised nõuded, tootja vastutus, majandushoovad või vabatahtlikud kokkulepped.

3. Kui siseriiklike õigusaktide kohaselt kohaldatakse vanaõli suhtes regenereerimise nõudeid, võivad liikmesriigid näha ette vanaõli regenereerimise, kui see on tehniliselt teostatav, ning juhtudel, kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikleid 11 ja 12, piirata vanaõli piiriüleseid saadetisi oma territooriumilt põletus- või koospõletusrajatistesse, et anda eelistus vanaõli regenereerimisele.

Artikkel 19

Biojäätmed

Liikmesriigid võtavad asjakohaseid meetmeid, mis on kooskõlas artiklitega 10 ja 11, et innustada:

- a) biojäätmete liigiti kogumist;

b) biojäätmete sellist töötlemist, mis täidab kõrgetasemelise keskkonnakaitse nõudeid;

c) biojäätmetest valmistatud keskkonnohutute materjalide kasutamist.

Komisjon teostab biojäätmete käitlemise hindamise, et vajaduse korral esitada ettepanek.

IV PEATÜKK

Loa ja registreerimine

Artikkel 20

Lubade väljaandmine

1. Liikmesriigid kehtestavad nõude, et iga asutus või ettevõtja, kes kavatses tegeleda jäätmetöötlusega, peab hankima selleks pädevalt asutuselt loa.

Sellistes lubades näidatakse ära vähemalt:

- a) töödeldavate jäätmete liik ja kogus;
- b) iga lubatud toiminguliigi puhul antud tegevuskoha suhtes kehtivad tehnilised ja muud nõuded;
- c) milliseid ohutus- ja ettevaatusmeetmeid tuleb võtta;
- d) iga toiminguliigi puhul kasutatav meetod;
- e) sellised seire- ja kontrollitoimingud, mis võivad osutuda vajalikuks;
- f) sellised sulgemis- ja järelehooldustingimused, mis võivad osutuda vajalikuks.

2. Lubasid võidakse anda määratud tähtjaks ja need võivad olla pikendatavad.

3. Kui pädev asutus peab kavatsesvat töötlusviisi keskkonnakaitse seisukohast vastuvõetamatuks, eelkõige kui töötlusviis ei ole kooskõlas artikliga 10, keeldub ta luba andmast.

4. Energiakasutusega kaasnevat põletamist või koospõletamist hõlmava mis tahes loa tingimuseks tuleb seada, et energiakasutusel peab olema kõrge energiatõhususe tase.

5. Tingimused et käesoleva artikli nõuded on täidetud, võib muude siseriiklike või ühenduse õigusaktide kohaselt koostatud lubasid ühendada lõikes 1 nimetatud loaga üheks loaks, kui selline vorm väldib teabe põhjendamatu dubleerimist ja käitaja või pädeva asutuse töö kordamist.

Artikkel 21

Loanõudest vabastamine

Liikmesriigid võivad vabastada artikli 20 lõikes 1 sätestatud nõudest asutused või ettevõtjad, kes tegelevad järgmiste toimingutega:

- a) oma tavajäätmete kõrvaldamine jäätmete tekkekohas või;
- b) jäätmete taaskasutamine.

Artikkel 22

Vabastamise tingimused

1. Kui liikmesriik soovib lubada artikliga 21 ette nähtud erandeid, näeb ta iga tegevusliigi suhtes ette üldeeskirjad, milles määratakse erandiga hõlmata võidavate jäätmete liigid ja kogused ning kasutatav töötlemisviis.

Eeskirjad peavad olema koostatud sellisel, et tagatakse jäätmetöötluste vastavus artiklile 10. Artikli 21 punktis a osutatud kõrvaldamistoimingute puhul tuleks arvesse võtta parimat võimalikku tehnikat.

2. Lisaks lõikega 1 ette nähtud üldeeskirjadele sätestavad liikmesriigid ohtlike jäätmetega seotud erandite eritingimused, sealhulgas tegevusliigid, aga ka muud taaskasutamise eri vormide teostamiseks vajalikud nõuded ning vajaduse korral jäätmetes sisalduda võivate ohtlike ainete piirväärtused ning samuti heite piirväärtused.

3. Liikmesriigid teavitavad komisjoni lõigete 1 ja 2 alusel ette nähtud üldeeskirjadest.

Artikkel 23

Registreerimine

Kui järgnevalt nimetatute suhtes ei kehti loanõuet, tagavad liikmesriigid, et pädev ametiasutus peab registrit:

- a) asutustest ja ettevõtjatest, kes tegelevad jäätmete kogumise või veoga oma majandus- või kutsetegevuse raames;
- b) edasimüüjatest ja vahendajatest ning
- c) asutustest ja ettevõtjatest, kes on vastavalt artiklile 21 loanõudest vabastatud.

Artikkel 24

Miinimumstandardid

1. Tehnilised miinimumstandardid töötlustoimingute kohta, mille suhtes kehtib artikli 20 kohaselt loanõue, võib kehtestada,

kui on tõendeid, et selliste miinimumstandardite kehtestamine on kasulik inimese tervise või keskkonna kaitse seisukohast. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

2. Selliste miinimumstandarditega hõlmatakse ainult selliseid jäätmetöötlustoiminguid, mis ei ole hõlmatud direktiiviga 96/61/EÜ või mida ei oleks asjakohane selle direktiiviga hõlmata.

3. Miinimumstandardid:

- a) on suunatud jäätmetöötlustoimingu peamistele keskkonnamõjudele;
- b) tagavad jäätmetöötluste vastavalt artiklile 10;
- c) võtavad arvesse parimat võimalikku tehnikat; ja
- d) vajaduse korral sisaldavad töötlemise kvaliteediga ja toimingutele esitatud nõuetega seotud elemente.

4. Miinimumstandardid toimingute suhtes, mille suhtes kehtib artikli 23 punktide a ja b kohaselt registreerimise nõue, võetakse vastu siis, kui on tõendeid, et selliste miinimumstandardite kehtestamine on kasulik inimese tervise ja keskkonna kaitse või siseturu häirete ärahoidmise seisukohast; miinimumstandardid sisaldavad kogujate, vedajate, edasimüüjate ja vahendajate tehnilise kvalifikatsiooniga seotud elemente.

Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, täiendades seda, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

V PEATÜKK

Kavad ja programmid

Artikkel 25

Jäätmekavad

1. Liikmesriigid tagavad, et nende pädevad ametiasutused kehtestavad vastavalt artiklitele 1, 10, 11 ja 14 ühe või mitu jäätmekava.

Need kavad peavad eraldi või kombineerituna hõlmama kogu asjaomase liikmesriigi geograafilise territooriumi.

2. Jäätmekavades esitatakse asjaomase geograafilise üksuse olemasoleva jäätmekäitlusolukorra analüüs ning meetmed, mis tuleb võtta selleks, et parandada jäätmete keskkonnahoidlikku ettevalmistamist korduskasutamiseks, ringlussevõtmiseks, taaskasutamiseks ja kõrvaldamiseks, ning hinnang, kuidas kavaga toetatakse käesoleva direktiivi eesmärkide ja sätete rakendamist.

3. Jäätmekavad sisaldavad vastavalt vajadusele ja võttes arvesse kavaga hõlmatava ala geograafilist olemust ja hõlmatuse ulatust vähemalt järgmisi andmeid:

- a) territooriumil tekkivate jäätmete liik, kogus ja allikas, asjaomase riigi territooriumile toodavad või territooriumilt välja veetavad jäätmed ning hinnang jäätmevoogude arengule tulevikus;
- b) olemasolevad jäätmete kogumise süsteemid ning suuremad kõrvaldamis- ja taaskasutamisrajatised, sealhulgas vanaõli, ohtlike jäätmete ja ühenduse eraldi õigusaktidega hõlmatud jäätmevoogude suhtes kehtiv erikord;
- c) hinnang vajadusele uute kogumissüsteemide, olemasolevate jäätmerajatiste sulgemise, artikli 14 kohase täiendavate jäätmerajatiste infrastruktuuri ja vajadusel sellega seotud investeeringute järele;
- d) piisav teave asukoha kriteeriumide kohta tegevuskoha identifitseerimiseks ning vajadusel tulevaste kõrvaldamis- või peamise taaskasutusrajatisete võimsus;
- e) üldine jäätmekäitluspoliitika, sealhulgas kavandatavad jäätmekäitlustehnoloogiad ja -meetodid või poliitika, mis käsitleb jäätmeid, mille käitlemisega on seotud erilised probleemid;

4. Jäätmekava võib sisaldada, võttes arvesse kavaga hõlmatava ala geograafilist olemust ja hõlmatuse ulatust, järgmisi andmeid:

- a) jäätmekäitlusega seotud organisatsioonilised aspektid, sealhulgas kirjeldus vastutuse jaotusest jäätmekäitlusega tegelevate avalik-õiguslike ja eraõiguslike isikute vahel;
- b) hinnang majanduslike ja muude hoobade kasutamise kasulikkusele ja sobivusele mitmesuguste jäätmeprobleemide lahendamiseks, arvestades sealjuures vajadust säilitada siseturu tõrgeteta toimimine;
- c) üldsusele või konkreetsele tarbijarühmale suunatud teadvustamiskampaaniate ja teavitamise kasutamine;
- d) minevikus saastunud jäätmekõrvaldamiskohad ning meetmed nende korrastamiseks.

5. Jäätmekavad peavad vastama direktiivi 94/62/EÜ artiklis 14 sätestatud kavandamisnõuetele ning direktiivi 1999/31/EÜ artiklis 5 esitatud strateegiale prügilasse veetavate biolagunevate jäätmete vähendamise rakendamiseks.

Artikkel 26

Jäätmetekke vältimise programmid

1. Liikmesriigid käivitavad vastavalt artiklitele 1 ja 11 jäätmetekke vältimise programmid hiljemalt ... (*).

(*) Viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Sellised programmid kas integreeritakse artikliga 25 ette nähtud jäätmekavadesse või vastavalt vajadusele teistesse keskkonnapoliitika programmidesse või toimivad eraldi programmidenä. Kui selline programm on integreeritud jäätmekavasse või teistesse programmidesse, siis määratakse selgelt kindlaks jäätmetekke vältimise meetmed.

2. Lõikes 1 sätestatud programmis esitatakse jäätmetekke vältimise eesmärgid. Liikmesriigid kirjeldavad olemasolevaid vältimismeetmeid ja hindavad IV lisas esitatud näidismeetmete või muude asjakohaste meetmete kasulikkust.

Selliste eesmärkide ja meetmete sihiks on likvideerida seos majanduskasvu ja jäätmetekkega seotud keskkonnamõju vahel.

3. Liikmesriigid määravad jäätmetekke vältimise meetmete suhtes kindlaks asjakohased konkreetsed kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed võrdlusnäitajad, mis võetakse vastu meetmete edendamise jälgimiseks ja hindamiseks, ning võivad samal eesmärgil määrata muud kui lõikes 4 osutatud konkreetsed kvalitatiivsed või kvantitatiivsed eesmärgid ja näitajad.

4. Jäätmetekke vältimise meetmete indikaatorid võib võtta vastu artikli 36 lõikes 3 osutatud menetluse kohaselt.

5. Komisjon töötab välja juhised, et abistada liikmesriike programmide ettevalmistamisel.

Artikkel 27

Kavade ja programmide hindamine ja läbivaatamine

Liikmesriigid tagavad, et jäätmekavasid ja jäätmetekke vältimise programme hinnatakse ja vajaduse korral vaadatakse läbi vähemalt iga kuue aasta järel.

Artikkel 28

Üldsuse osalemine

Liikmesriigid tagavad vastavalt direktiivile 2003/35/EÜ või vajaduse korral vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiivile 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾, et asjakohastel sidusrühmadel ja ametiasutustel ning üldsusel on võimalus osaleda jäätmekavade ja jäätmetekke vältimise programmide väljatöötamises ning et neil on ka pärast väljatöötamist olemas juurdepääs kavadele ja programmidele. Liikmesriigid panevad kavad ja programmid üles veebilehele, mis on avalikkusele kättesaadav.

⁽¹⁾ EÜTL 197, 21.7.2001, lk 30.

*Artikkel 29***Koostöö**

Vajaduse korral teevad liikmesriigid artiklite 25 ja 26 kohaselt jäätmekavasid ja jäätmetekke vältimise programme koostades koostööd teiste asjaomaste liikmesriikide ja komisjoniga.

*Artikkel 30***Komisjonile esitatav teave**

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni pärast nende vastuvõtmist artiklites 25 ja 26 sätestatud jäätmekavadest ja jäätmetekke vältimise programmidest, samuti mis tahes olulisest muudatusest kavades ja programmides.

2. Selliste kavade või programmide vastuvõtmisest ja neis tehtud olulisest muudatustest teatamise vorming võetakse vastu artikli 36 lõikes 3 osutatud menetluse kohaselt.

VI PEATÜKK

Kontrollimine ja dokumentatsioon*Artikkel 31***Kontrollimine**

1. Pädevad asutused kontrollivad asjakohaselt ja korrapäraselt asutusi või ettevõtjaid, kes tegelevad jäätmetööstustoimingutega, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad või veavad jäätmeid, vahendajaid ja edasimüüjaid, ning asutusi või ettevõtteid, kes tekitavad ohtlikke jäätmeid.

2. Jäätmete kogumise ja veoga seotud kontroll hõlmab kogutavate ja veetavate jäätmete päritolu, laadi, kogust ja sihtkohta.

3. Liikmesriigid võivad võtta arvesse ühenduse keskkonnajuhimis- ja auditeerimissüsteemi (EMAS) registris registreerimist, eelkõige seoses kontrolli sageduse ja intensiivsusega.

*Artikkel 32***Arvestuse pidamine**

1. Artikli 20 lõikes 1 osutatud asutused ja ettevõtjad, ohtlike jäätmete tekitajad ning asutused ja ettevõtjad, kes oma majandus- või kutsetegevuses koguvad või veavad ohtlikke jäätmeid või kes tegutsevad ohtlike jäätmete edasimüüjate või vahendajatena, peavad arvestust jäätmete koguse, laadi ja päritolu ning asjakohastel juhtudel sihtkoha, kogumise sageduse, kasutatava transpordiliigi ja jäätmete suhtes ette nähtud töötlemisviisi kohta ning võimaldama pädeval asutusel nõudmise korral selle teabega tutvuda.

2. Ohtlike jäätmete kohta säilitatakse arvestusdokumente vähemalt kolm aastat, välja arvatud ohtlikke jäätmeid vedavate asutuste ja ettevõtjate puhul, kes peavad selliseid dokumente säilitama vähemalt 12 kuud.

Pädeva asutuse või eelmise jäätmevaldaja taotlusel esitatakse dokumentaalsed tõendid jäätmekäitlustoimingute tegemise kohta.

3. Liikmesriigid võivad nõuda tavajäätmete tekitajatelt lõigete 1 ja 2 järgimist.

*Artikkel 33***Rakendamine ja karistused**

1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et keelata jäätmete hülgamine, kaadamine või kontrollimata jäätmekäitus.

2. Liikmesriigid kehtestavad karistusi käsitlevad sätted, mida kohaldatakse käesoleva direktiivi sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoia-tavad.

VII PEATÜKK

Lõppsätted*Artikkel 34***Aruandlus ja läbivaatamine**

1. Iga kolme aasta järel teavitavad liikmesriigid komisjoni käesoleva direktiivi rakendamisest, esitades elektroonilise sektoriaruande vormi. Aruanne sisaldab teavet ka vanaõli käitlemise ja jäätmetekke vältimise programmide rakendamise edenemise kohta.

Kõnealuse aruande koostamisel võetakse aluseks küsimustik või lühikirjeldus, mille on kehtestanud komisjon kooskõlas nõukogu 23. detsembri 1991. aasta direktiivi 91/692/EMÜ teatavate keskkonnavalaste direktiivide rakendamise aruannete ühtlustamise ja ratsionaliseerimise kohta⁽¹⁾ artiklis 6 sätestatud korraga. Aruanne esitatakse komisjonile üheksa kuu jooksul pärast selles hõlmatava kolmeaastase ajavahemiku lõppu.

2. Komisjon saadab kõnealuse küsimustiku või lühikirjelduse liikmesriikidele kuus kuud enne vastavas sektoriaruandes hõlmatava ajavahemiku algust.

3. Komisjon avaldab aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta üheksa kuu jooksul pärast liikmesriikidelt sektoriaruannete saamist vastavalt lõikele 1.

⁽¹⁾ EÜT L 377, 31.12.1991, lk 48. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

4. Esimeses aruandes, mis koostatakse ... (*), kontrollib komisjon käesoleva direktiivi rakendamist ja esitab vajaduse korral läbivaatamise ettepaneku. Aruandes hinnatakse artikli 30 alusel esitatud teabe põhjal ka liikmesriikide olemasolevaid jäätmetekke vältimise programme, eesmärgid ja näitajaid ning analüüsitakse võimalust kehtestada programmid, eesmärgid ja näitajad ühenduse tasandil.

Artikkel 35

Tõlgendamine ja kohandamine vastavalt tehnika arengule

1. Komisjon võib välja töötada suunised artikli 3 punktides 14 ja 18 esitatud taaskasutamise ja kõrvaldamise mõistete tõlgendamise kohta.

Vajaduse korral täpsustatakse II lisa koodis R1 esitatud põletusrajatiste valemil kohaldamist. Arvesse võib võtta kohalikke ilmastikututingumusi nagu külm ilm ja kütmise vajadus, kui need mõjutavad energia hulka, mida võidakse tehniliselt kasutada või toota elektrienergia, kütte, jahutuse või tööstusauruna. Samuti võib võtta arvesse asutamislepingu artikli 299 lõike 2 neljandas lõigus osutatud äärepoolseimate piirkondade ning 1985. aasta ühinemisakti artiklis 25 nimetatud alade kohalikke tingimusi. See meede, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

2. Lisasid võib teaduse ja tehnika arengut arvestades kohandada. Need meetmed, mille eesmärk on muuta käesoleva direktiivi vähemolulisi sätteid, võetakse vastu artikli 36 lõikes 2 osutatud kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

Artikkel 36

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikli 5a lõikeid 1–4 ja artiklit 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.
3. Kui osutatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 5 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 5 lõikega 6 ettenähtud tähtajaks kehtestatakse kolm kuud.

4. Kui osutatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7, võttes arvesse selle otsuse artikli 8 sätteid.

Artikkel 37

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ... (**).

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

Artikkel 38

Kehtetuks tunnistamine

Käesolevaga tunnistatakse direktiivid 75/439/EMÜ, 91/689/EMÜ ja 2006/12/EÜ alates ... (**) kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiividele peetakse viideteks käesolevale direktiivile ja neid loetakse V lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 39

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 40

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

...

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

(*) Kuus aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

(**) 24 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

I LISA

Kõrvaldamistoimingud

- D 1 Maa-alune või maapealne ladestamine (nt prügilasse jne)
- D 2 Pinnastöötlus (nt vedelate või püdelate heidete biolagundamine pinnases jne)
- D 3 Süvainjektsioon (nt vedelate heidete pumpamine puuraukudesse, mahajäetud soolakaevandustesse või looduslikesse tühemikesse jne)
- D 4 Paigutamine maapealsetesse basseinidesse (nt vedelate või püdelate jäätmete paigutamine maapealsetesse kaevanditesse, basseinidesse, paistiikidesse jne)
- D 5 Paigutamine tarindprügilatesse (nt jäätmete paigutamine üksteisest ning keskkonnast isoleeritud, pealt kaetud ja vooderdatud pesadesse jne)
- D 6 Heitmine veekogudesse, v.a merre/ookeani
- D 7 Heitmine merre/ookeani, sealhulgas ladestamine merepõhja
- D 8 Bioloogiline töötlus, mida ei ole käsitletud mujal käesolevas lisas ning mille lõppsaaduseks on ühendid või segud, mis kõrvaldatakse mis tahes toiminguga D 1-D 12
- D 9 Füüsikalise-keemiline töötlus, mida ei ole käsitletud mujal käesolevas lisas ning mille lõppsaaduseks on ühendid või segud, mis kõrvaldatakse mis tahes toiminguga D 1-D 12 (nt aurutamine, kuivatamine, kaltsineerimine jne)
- D 10 Põletamine maismaal
- D 11 Põletamine merel (*)
- D 12 Püsiladustamine (nt konteinerites jäätmete paigutamine kaevandustesse jne)
- D 13 Jäätmesegude koostamine või jäätmete segamine enne mis tahes toimingut D 1-D 12 (**)
- D 14 Ümberpakkimine enne mis tahes toimingut D 1-D 13
- D 15 Ladustamine mis tahes toimingu D 1-D 14 eesmärgil (välja arvatud jäätmete ajutine kogumiseelne hoidmine jäätmete tekkekohas) (***)

(*) Toiming on ELi õigusaktide ja rahvusvaheliste konventsioonide kohaselt keelatud.

(**) Kui ei ole ühtegi teist sobivat D koodi, võib see hõlmata kõrvaldamiseelseid toiminguid, sealhulgas eeltöötlust nagu muu hulgas sortimist, purustamist, kokkupressimist, granuleerimist, kuivatamist, tükeldamist, konditsioneerimist või eraldamist koodidega D 1-D 12 märgistatud toiminguteks.

(***) Ajutine ladustamine tähendab eelladustamist artikli 3 punkti 10 kohaselt.

II LISA

Taaskasutamistoimingud

- R 1 Kasutamine peamiselt kütusena või muul viisil energiaallikana (*)
- R 2 Lahustite taaskasutamine/regenereerimine
- R 3 Lahustitena mittekasutatavate orgaaniliste ainete ringlussevõtt/taaskasutamine (sh kompostimine ja muud bioloogilised muundamisprotsessid) (**)
- R 4 Metallide ja metallühendite ringlussevõtt/taaskasutamine
- R 5 Muude anorgaaniliste ainete ringlussevõtt/taaskasutamine (***)
- R 6 Hapete ja aluste regenereerimine
- R 7 Reostustõrjeks kasutatud komponentide taaskasutamine
- R 8 Katalüsaatorikomponentide taaskasutamine
- R 9 Õlide taasrafinereerimine või korduskasutamine muul viisil
- R 10 Pinnastõõtlus põllumajandusliku kasutamise eesmärgil või keskkonnaseisundi parandamiseks
- R 11 Koodinumbriga R 1-R 10 märgitud toimingute tagajärjel tekkinud jäätmete kasutamine
- R 12 Jäätmete vahetamine koodinumbriga R 1-R 11 märgitud toiminguteks (****)
- R 13 Jäätmete vaheladustamine mis tahes koodinumbriga R 1-R 12 märgitud toiminguks (välja arvatud jäätmete ajutine kogumiseelne hoidmine jäätmete tekkekohas) (*****)

(*) See hõlmab tahkeid olmejäätmeid töötlevaid põletusrajatisi üksnes siis, kui nende energiatõhusus on võrdne või suurem kui:

— 0,60 rajatiste puhul, mis tegutsevad ja on saanud loa vastavalt ühenduse õigusaktidele enne 1. jaanuari 2009;

— 0,65 rajatiste puhul, mis on saanud loa enne 31. detsembrist 2008;

vastavalt järgmisele valemile:

$$\text{Energiatõhusus} = (E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f)),$$

kus:

E_p on aastane soojuse või elektri kujul toodetav energia. Selle arvutamiseks korrutatakse elektri kujul saadud energia kordajaga 2,6 ning

kaubanduslikul eesmärgil toodetud soojus kordajaga 1,1 (GJ aastas).

E_f on süsteemi aastane energiakulu kütustest, mis kulub auru tootmisele (GJ aastas).

E_w on töödeldud jäätmetes sisalduv aastane energia, mille väljaarvutamiseks kasutatakse jäätmete alumist kütteväärtust (GJ aastas).

E_i on aastas imporditav energia, millest arvatakse välja E_w ja E_f (GJ aastas).

0,97 on tegur, millega arvestatakse koldetuhast ja kiirgusest tingitud energiakadu.

Seda valemist kohaldatakse vastavalt viitedokumendile jäätmete põletamise parima võimaliku tehnika kohta.

(**) See hõlmab gaasistamist ja pürolüüsi, kasutades saadavaid komponente kemikaalidena.

(***) See hõlmab pinnase puhastamist, mille tulemuseks on pinnase taaskasutamine, ja anorgaaniliste ehitusmaterjalide ringlussevõtt.

(****) Kui ei ole ühtegi teist sobivat R koodi, võib see hõlmata taaskasutamiseelset toiminguid, sealhulgas eeltõõtlust nagu muu hulgas demondeerimist, sortimist, purustamist, kokkupressimist, granuleerimist, kuivatamist, tükeldamist, konditsioneerimist, ümberpakkimist, eraldamist, jäätmesegude koostamist või segamist koodidega R 1-R 12 märgistatud toiminguteks.

(*****) Ajutine ladustamine tähendab eelladustamist artikli 3 punkti 10 kohaselt.

III LISA

Jäätmete omadused, mis lubavad neid pidada ohtlikeks jäätmeteks

- H 1 Plahvatusohtlik: ained ja valmistised, mis võivad leegiga kokkupuutel plahvatada või mis on põrutus- või hõõrdumistundlikumad kui dinitrobenseen.
- H 2 Oksüdeeriv: ained ja valmistised, mis annavad kokkupuutel muude, eelkõige tuleohtlike ainetega tugevalt ekso-termilise reaktsiooni.
- H 3-A Väga tuleohtlik:
- vedelad ained ja valmistised, mille leektäpp on alla 21 °C (sealhulgas eriti kergesti süttivad vedelikud), või
 - ained ja valmistised, mis võivad iseenesest kuumeneda ja lõpuks õhuga kokkupuutel süttida ümbritseva õhu temperatuuril lisaenergiat vajamata, või
 - tahked ained ja valmistised, mis võivad kergesti süttida pärast lühiajalist kokkupuudet süüteallikaga ja mis põlevad või hõõguvad edasi, kui see allikas on kõrvaldatud, või
 - gaasilised ained ja valmistised, mis süttivad õhu käes normaalrõhul, või
 - ained ja valmistised, mis kokkupuutel veega või niiske õhuga eraldavad ohtlikus koguses kergesti süttivaid gaase.
- H 3-B Tuleohtlik: vedelad ained ja valmistised, mille leektäpp on vähemalt 21 °C ja mitte rohkem kui 55 °C.
- H 4 Ärritav: mittesööbivad ained ja valmistised, mis vahetul, pikaajalisel või korduval kokkupuutel naha või limaskestaga võivad tekitada põletikke.
- H 5 Kahjulik: ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada piiratud ulatuses tervisehäireid.
- H 6 Mürgine: ained ja valmistised (sealhulgas väga mürgised ained ja valmistised), mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada raskeid, ägedaid või kroonilisi tervisehäireid või isegi surma.
- H 7 Kantserogeenne: ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad põhjustada vähktõppe haigestumist või suurendada selle haiguse esinemissagedust.
- H 8 Sööbiv: ained ja valmistised, mis eluskudedega kokku puutudes võivad neid hävitada.
- H 9 Nakkust tekitav: mikroorganisme või nende toksine sisaldavad ained või valmistised, mida teatakse kindlasti või tõenäoliselt põhjustavat inimeste või muude elusorganismide haigestumist.
- H 10 Reproduktiivset funktsiooni kahjustav: ained ja valmistised, mis hingamisteede, seedeelundite või naha kaudu organismi sattudes võivad esile kutsuda mittepärilikke kaasasündinud väärarenguid või suurendada nende esinemissagedust.
- H 11 Mutageenne: ained ja valmistised, mis hingamisteede või seedeelundite kaudu organismi sattudes võivad esile kutsuda pärilikke geneetilisi defekte või suurendada nende esinemissagedust.
- H 12 Jäätmed, mille kokkupuutel vee, õhu või happega vabanevad mürgised või väga mürgised gaasid.
- H 13 (*) Sensibiliseeriv: ained ja valmistised, mis sisse hingatuna või naha kaudu imendununa võivad põhjustada ülitundlikkust, nii et hilisemal kokkupuutel kõnealuse aine või valmistisega ilmnevad sellele iseloomulikud nähud.
- H 14 Keskkonnaohtlik: jäätmed, mis põhjustavad või võivad põhjustada kas kohe või aja jooksul ohtu ühele või mitmele keskkonnasektorile
- H 15 Jäätmed, millest pärast nende kõrvaldamist võivad leostuda või muul viisil eralduda muud aineid, millel on mõni eespool loetletud omadus.

(*) Kuivõrd on olemas testimismeetodid.

Viited

1. Ohtlike omaduste „mürgine” (ja „väga mürgine”), „kahjulik”, „sööbiv”, „ärritav”, „kantserogeenne”, „reproduktiivset funktsiooni kahjustav”, „mutageenne” ja „keskkonnoohtlik” määramisel võetakse aluseks kriteeriumid, mis on sätestatud nõukogu 27. juuni 1967. aasta direktiivi 67/548/EMÜ (ohtlike ainete liigitamist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta) ⁽¹⁾ VI lisas.
2. Kui see on asjakohane, kohaldatakse ohtlike valmististe suhtes Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiivi 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ⁽²⁾ II ja III lisas loetletud piirväärtusi.

Katsemeetodid

Kasutatakse meetodeid, mida on kirjeldatud direktiivi 67/548/EMÜ V lisas ning muudes CENi dokumentides.

⁽¹⁾ EÜT 196, 16.8.1967, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/102/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 241).

⁽²⁾ EÜT L 200, 30.7.1999, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1907/2006 (ELT L 396, 30.12.2006, lk 1. Parandatud versioon ELT L 136, 29.5.2007, lk 3).

IV LISA

Artiklis 26 osutatud jäätmetekke vältimise meetmete näited

Meetmed, millega saab mõjutada jäätmetekkega seotud raamtingimusi

1. Kavandamismeetmete või ressursside tõhusat kasutamist edendavate muude majandushoobade kasutamine.
2. Keskkonnahoidlikumate ja vähem jäätmeid tekitavate toodete ja tehnoloogiate saavutamist käsitleva uurimis- ja arendustegevuse edendamine ning sellise uurimis- ja arendustegevuse tulemuste levitamine ja kasutamine.
3. Tõhusate ja sihipäraste näitajate väljatöötamine, et mõõta seoses jäätmetekkega keskkonnale avaldatavat survet, eesmärgiga aidata kaasa jäätmetekke vältimisele igal tasandil, alates ühenduse tasandil toodete võrdlemisest ja kohalike omavalitsuste tegevusest kuni riiklike meetmeteni.

Meetmed, millega saab mõjutada kujundamise, tootmise ja levitamise etappi

4. Ökodisaini edendamine (keskkonnaaspektide süstemaatiline integreerimine tootedisaini eesmärgiga parandada toote keskkonnahoidlikkust toote kogu olelusringi jooksul).
5. Jäätmetekke vältimise tehnikate kohta teabe andmine eesmärgiga hõlbustada parima võimaliku tehnika rakendamist tööstuses.
6. Pädevatele ametiasutustele väljaõppe korraldamine seoses jäätmetekke vältimise nõuete lisamisega lubadesse vastavalt käesolevale direktiivile ja direktiivile 96/61/EÜ.
7. Meetmed jäätmetekke vältimiseks rajatistes, mida direktiiv 96/61/EÜ ei hõlma. Asjakohastel puhkudel võiksid sellised meetmed hõlmata jäätmetekke vältimise hinnanguid või kavasid.
8. Teadlikkuse suurendamise kampaaniad või ettevõtete toetamine rahaliselt, otsuste tegemisel või muul viisil. Sellised meetmed on tõenäoliselt eriti tõhusad siis, kui need on suunatud ja kohandatud väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning toimivad kindlaks kujunenud ärivõrgustike kaudu.
9. Vabatahtlike kokkulepete, tarbijate/tootjate komiteede või sektoriviisiliste läbirääkimiste kasutamine selleks, et asjaomased ettevõtted või tööstussektorid seaksid sisse oma jäätmetekke vältimise kavad või eesmärgid või parandaksid rohkesti jäätmeid tekitavaid tooteid või pakendeid.
10. Usaldusväärsete keskkonnajuhtimissüsteemide, sealhulgas EMASi ja ISO 14001 edendamine.

Meetmed, millega saab mõjutada tarbimise ja kasutamise etappi

11. Majandushoovad, nagu keskkonnahoidlike ostude soodustamine või kohustusliku tarbijamakse sisseseadmine sellistelt pakenditelt või pakendielementidelt, mis muidu oleksid tasuta.
12. Üldsusele või konkreetsele tarbijarühmale suunatud teadlikkuse tõstmise kampaaniad ja teabe jagamine.
13. Usaldusväärsete ökomärgiste edendamine.
14. Jäätmetekke vältimise alast teavet ja väiksema keskkonnamõjuga toodete kättesaadavust käsitlevad kokkulepped tööstusega (näiteks selliste tootekomiteede kasutamine, mida kasutatakse integreeritud tootepoliitika raames) või jaemüüjatega.
15. Riigihangete ja erasektori hangetega seoses keskkonnavalade ja jäätmetekke vältimise kriteeriumide integreerimine pakkumiskutsetesse ja lepingutesse vastavalt komisjoni poolt 29. oktoobril 2004 avaldatud „Keskkonnahoidlike riigihangete käsiraamatule“.
16. Sobivate kõrvaldatud toodete või nende osade korduskasutamise ja/või parandamise edendamine, eriti harivate, majanduslike, logistiliste või muude meetmete kaudu, nagu akrediteeritud parandus- või korduskasutuskeskuste või võrgustike toetamine või rajamine eelkõige tihedalt asustatud piirkondades.

V LISA

Vastavustabel

Direktiiv 2006/12/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõike 1 punkt a	Artikli 3 punkt 1
Artikli 1 lõike 1 punkt b	Artikli 3 punkt 5
Artikli 1 lõike 1 punkt c	Artikli 3 punkt 5
Artikli 1 lõike 1 punkt d	Artikli 3 punkt 9
Artikli 1 lõike 1 punkt e	Artikli 3 punkt 18
Artikli 1 lõike 1 punkt f	Artikli 3 punkt 14
Artikli 1 lõike 1 punkt g	Artikli 3 punkt 10
Artikli 1 lõige 2	Artikkel 6
Artikli 2 lõige 1	Artikli 2 punkt 1
Artikli 2 lõike 1 punkt a	Artikli 2 lõike 1 punkt a
Artikli 2 lõike 1 punkt b	Artikli 2 lõige 2
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt i	Artikli 2 lõike 1 punkt d
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt ii	Artikli 2 lõike 2 punkt d
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt iii	Artikli 2 lõike 1 punkt f ja lõike 2 punkt c
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt iv	Artikli 2 lõike 2 punkt a
Artikli 2 lõike 1 punkti b alapunkt v	Artikli 2 lõike 1 punkt e
Artikli 2 lõige 2	Artikli 2 lõige 4
Artikli 3 lõige 1	Artikkel 11
Artikli 4 lõige 1	Artikkel 10
Artikli 4 lõige 2	Artikli 33 lõige 1
Artikkel 5	Artikkel 14
Artikkel 6	–
Artikkel 7	Artikkel 25
Artikkel 8	Artikkel 13
Artikkel 9	Artikkel 20
Artikkel 10	Artikkel 20
Artikkel 11	Artiklid 21 ja 22
Artikkel 12	Artikkel 23
Artikkel 13	Artikkel 31
Artikkel 14	Artikkel 32
Artikkel 15	Artikkel 12
Artikkel 16	Artikkel 34

Direktiiv 2006/12/EÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 17	Artikkel 35
Artikli 18 lõige 1	Artikli 36 lõige 1
-	Artikli 36 lõige 2
Artikli 18 lõige 2	Artikli 36 lõige 4
Artikli 18 lõige 3	Artikli 36 lõige 3
Artikkel 19	Artikkel 37
Artikkel 20	–
Artikkel 21	Artikkel 39
Artikkel 22	Artikkel 40
I lisa	–
IIA lisa	I lisa
IIB lisa	II lisa
Direktiiv 75/439/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	Artikli 3 punkt 17
Artikkel 2	Artiklid 10 ja 18
Artikli 3 lõiked 1 ja 2	–
Artikli 3 lõige 3	Artikkel 10
Artikkel 4	Artikkel 10
Artikli 5 lõige 1	–
Artikli 5 lõige 2	–
Artikli 5 lõige 3	–
Artikli 5 lõige 4	Artiklid 23 ja 31
Artikkel 6	Artikkel 20
Artikli 7 punkt a	Artikkel 10
Artikli 7 punkt b	–
Artikli 8 lõige 1	–
Artikli 8 lõike 2 punkt a	–
Artikli 8 lõike 2 punkt b	–
Artikli 8 lõige 3	–
Artikkel 9	–
Artikli 10 lõige 1	Artikkel 15
Artikli 10 lõige 2	Artikkel 10
Artikli 10 lõiked 3 ja 4	–
Artikli 10 lõige 5	Artiklid 16, 18, 22, 31 ja 32

Direktiiv 75/439/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 11	–
Artikkel 12	Artikkel 32
Artikli 13 lõige 1	Artikkel 31
Artikli 13 lõige 2	–
Artikkel 14	–
Artikkel 15	–
Artikkel 16	–
Artikkel 17	–
Artikkel 18	Artikkel 34
Artikkel 19	–
Artikkel 20	–
Artikkel 21	–
Artikkel 22	–
I lisa	–
Direktiiv 91/689/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikli 1 lõige 1	–
Artikli 1 lõige 2	–
Artikli 1 lõige 3	–
Artikli 1 lõige 4	Artikli 3 lõige 2 ja artikkel 6
Artikli 1 lõige 5	Artikkel 17
Artikli 2 lõige 1	Artikkel 20
Artikli 2 lõiked 2–4	Artikkel 15
Artikkel 3	Artiklid 21, 22 ja 23
Artikli 4 lõige 1	Artikli 31 lõige 1
Artikli 4 lõike 2 punkt 3	Artikkel 32
Artikli 5 lõige 1	Artikli 16 lõige 1
Artikli 5 lõige 2	Artikli 31 lõige 2
Artikli 5 lõige 3	Artikli 16 lõige 2
Artikkel 6	Artikkel 25
Artikkel 7	–
Artikkel 8	–
Artikkel 9	–
Artikkel 10	–

Direktiiv 91/689/EMÜ	Käesolev direktiiv
Artikkel 11	–
Artikkel 12	–
I ja II lisa	–
III lisa	III lisa

NÕUKOGU PÕHJENDUSED

I. SISSEJUHATUS

1. 26. detsembril 2005 esitas komisjon nõukogule ettepaneku jäätmeid käsitleva Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi kohta ⁽¹⁾. Ettepanek põhineb asutamislepingu artikli 175 lõikel 1.
2. Euroopa Parlament võttis oma esimese lugemise põhjal esitatud arvamuse vastu 13. veebruaril 2007.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee ja Regioonide Komitee võtsid oma arvamused vastu vastavalt 19. juunil ja 14. juunil 2006 ⁽²⁾.
3. 20. detsembril 2007 võttis nõukogu asutamislepingu artikli 251 kohaselt vastu oma ühise seisukoha.

II. EESMÄRGID

Direktiivi eelnõu eesmärgid on:

- lihtsustada ja ajakohastada olemasolevaid õigusakte;
- rakendada ambitsioonikamat ja tõhusamat jäätmetekke vältimise poliitikat;
- soodustada jäätmete korduskasutamist ja ringlussevõttu.

Direktiivi eelnõuga:

- seatakse keskkonnaeesmärk;
- selgitatakse taaskasutamise ja kõrvaldamise mõisteid;
- selgitatakse ohtlike jäätmete segamise tingimusi;
- kehtestatakse kord, mis selgitab konkreetsete jäätmeliikide puhul, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed;
- sätestatakse tehniliste miinimumstandardite kehtestamise kord mitmete jäätmekäitlustoimingute jaoks;
- sätestatakse uued nõuded jäätmetekke vältimise riiklike programmide väljatöötamise kohta.

Ettepanek on esitatud jäätmete raamdirektiivi (2006/12/EÜ) läbivaatamise kujul. Ettepanek integreerib ohtlike jäätmete direktiivi (91/689/EMÜ) ja õlijäätmete direktiivis (75/439/EMÜ) sätestatud konkreetse kogumiskohustuse; seega tunnistatakse nimetatud direktiivid kehtetuks.

III. ÜHISE SEISUKOHA ANALÜÜS

1. Üldist

13. veebruaril 2007 võttis Euroopa Parlament täiskogu hääletusel vastu 120 muudatusettepanekut (pärast hilisemat kokkuliitmist 104 muudatusettepanekut). Nõukogu ühisesse seisukohta on neist mitmeid täielikult, osaliselt või põhimõtteliselt sarnase sõnastusega üle võetud. Eelkõige sisaldab see komisjoni esialgsesse ettepanekusse tehtud muudatusettepanekuid, mis karmistavad jäätmehierarhia kohaldamist ja millega konkreetselt käsitletakse biojäätmete ja õlijäätmetega seotud küsimusi ning nähakse ette laiendatud tootja vastutus, et soodustada jäätmetekke vältimist ja jäätmete taaskasutamist. Seoses jäätmete mõiste määratluse ja algselt *sekundaartooteid* käsitletud sätetega, viiakse sisse sätted, et määrata kindlaks ühest küljest aineid või esemeid, mida võiks käsitada *kõrvalsaadustena* mitte jäätmetena, kui need vastavad konkreetsetele kriteeriumitele ja on järgitud konkreetseid meetmeid, ja teisest küljest määrata kindlaks teatavaid täpsemalt määratletud jäätmeid, mis võivad teatavatel tingimustel *lakata olemast jäätmed* ning millest võivad saada ained või esemed, mida võib kooskõlas toodete suhtes kohaldatavatele eeskirjadele viia turule.

⁽¹⁾ ELT C 286 E, 23.11.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT C 229, 22.9.2006, lk 1.

Ühine seisukoht sisaldab ka teisi muudatusi, mis ei ole Euroopa Parlamendi muudatusettepanekutes ette nähtud, millega lahendatakse liikmesriikide poolt läbirääkimistel tõstatatud mitmed küsimused.

Komisjon kiitis heaks nõukogus kokku lepitud ühise seisukoha.

2. Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Nõukogu:

a) võttis ühisesse seisukohta täielikult, osaliselt või põhimõtteliselt üle 55 muudatusettepanekut:

Põhjendused:

Muudatusettepanekud 1 ja 4 eesmärkide kohta võeti põhjendustesse 1 ja 6 osaliselt üle, nimelt seoses jäätmehierarhiaga ja viitega loodusressursside säilitamisele.

Osaliselt võeti üle muudatusettepanek 5 mõiste „korduskasutus” määratlemise vajaduse kohta (põhjendused 13 ja 16). Ühises seisukohas nähakse samuti ette mõiste „jäätmekorduskasutamiseks ettevalmistamine” määratlemine, et hõlbustada jäätmetekke vältimise ja taaskasutamistoimingute eristamist, st toodete või koostisosade, mis ei ole jäätmed (kuuluvad korduskasutamisele, et vältida jäätmeteket), ja toodete või koostisosade, mis on muutunud jäätmeteks (valmistatakse ette jäätmekorduskasutamiseks, mis on taaskasutamistoiming) korduskasutamise eristamist.

Osaliselt on võetud üle muudatusettepanek 6 vajaduse kohta selgitada mõistete „taaskasutamine” ja „kõrvaldamine” määratlust põhjendusega 17, lisades viite taaskasutamistoimingutest inimeste tervisele tulenevale kasule.

Muudatusettepanekut 7 mõiste „jäätmekorduskasutus” selgitamise vajaduse kohta on osaliselt ja sisuliselt võetud arvesse ühise seisukoha põhjenduses 20 ja artiklites 4 ja 5.

Muudatusettepanek 8 põhimõtte, et saastaja maksab, ja tootjavastutuse kohta on võetud üle ühise seisukoha põhjendustesse 24 ja 25.

Muudatusettepanek 13 õljäätmekorduskasutamise kohta on osaliselt ja sisuliselt üle võetud põhjenduses 40 ja artiklis 18. Kui ühine seisukoht näeb ette direktiivi 75/439/EMÜ (vanaõli kõrvaldamise kohta) kehtetuks tunnistamise, siis artiklit 18 on märkimisväärselt edasi arendatud ja eelkõige võimaldab see liikmesriikidel pidada regenererimist riiklikuks prioriteediks.

Muudatusettepanekut 168 komisjoni volituste kohta on osaliselt võetud arvesse põhjendustes 42 ja 43, kuigi ühises seisukohas on uue komiteemenetluse kohaldamisala laiem.

Artiklid:

Muudatusettepanekuid 101 ja 14 sisu ja jäätmehierarhia kohta on võetud arvesse peamiselt artiklis 1 ja artiklis 11, mis on seotud põhjendustega 27 ja 28. Ühine seisukoht on siiski nendest muudatusettepanekutest pisut erinev selles osas, et lähtutakse eelkõige sellest, et subsidiaarsuse põhimõtet tuleks kohaldada jäätmehierariist kõrvaldamise protseduuride suhtes teatavate jäätmevoogude korral.

Muudatusettepanekuid 15, 134, 102, 123 ja 126 direktiivi reguleerimisalast väljajätmistele kohta on osaliselt võetud arvesse artiklis 2, nimelt käsitledes saastamata pinnast ja muud looduslikke aineid, mida kasutatakse ehitamiseks kohtades, kust need kaevandati, loomseid kõrvalsaaduseid (mis on ette nähtud kasutamiseks muul eesmärgil kui jäätmetega seotud toimingud), ohtlike omadusteta setteid (mis on pinnaveses ümber paigutatud), viidet täiendavatele komisjoni ettepanekutele (artikli 2 lõige 4), kuid jättes lisamata viite põllumajanduses kasutatava reoveesete kohta.

Muudatusettepanek 19, millega lisatakse mõiste „vältimine” määratlus, on üle võetud artikli 3 lõikesse 11; siiski ei ole hõlmatud tegevused, mis on seotud ohtude vältimisega jäätmete käitlemisel, arvestades, et see mõiste peaks hõlmama üksnes aine, materjali või toote jäätmeteks muutumisele eelnevaid meetmeid.

Muudatusettepanek 20 mõiste „korduskasutamine” määratluse kohta on põhimõtteliselt üle võetud artikli 3 lõikesse 12 ning see määratlus osutab nüüd selgelt toodetele ja koostisosadele, mis ei ole jäätmed ja mida kasutatakse uuesti sel otstarbel, milleks nad on loodud.

Muudatusettepanekut 21 mõiste „ringlussevõtt” kohta on võetud sisuliselt arvesse artikli 3 lõikes 16.

Muudatusettepanek 23 mõiste „õlijäätmed” määratluse kohta on põhimõtteliselt üle võetud artikli 3 lõikesse 3, hõlmates kõiki tööstusliku õli jäätmeid ja mineraalset või sünteetilist määrdeõli.

Muudatusettepanek 24 mõiste „töötlemine” määratluse kohta on üle võetud artikli 3 lõikesse 13 ning seda mõistet tuleb tõlgendada koos I ja II lisaga kõrvaldamis- ja taaskasutamistoimingute kohta. Nendes lisades on toodud selgitavad märkused, et selgitada olukorda seoses vahepealsete töötlemistoimingute ja ettevalmistamistoimingutega.

Muudatusettepanek 25 mõiste „kõrvaldamine” määratluse kohta on osaliselt ja sisuliselt võetud üle artikli 3 lõikesse 18. Kavandatava määratluse toimingutega seotud osa, milles käsitletakse vajadust pidada kõrvaldamistoimingute puhul esmatähtsaks inimeste tervise ja keskkonna kaitset, käsitletakse ühise seisukoha artiklis 10 (Inimeste tervise ja keskkonna kaitse) ning artiklis 11 (Jäätmehierarhia).

Muudatusettepanekutes 27, 28, 30, 31 ja 34 tehtud ettepanekud mõistete „turustaja”, „vahendaja”, „biojäätmed”, „parim võimalik tehnika” ja „õlijäätmete regenereerimine” määratluse kohta on integreeritud vastavalt artikli 3 lõigetes 7, 8, 4, 19 ja 17.

Muudatusettepanekuid 107 ja 121 kõrvalsaaduste ja jäätmete eristamise kohta on osaliselt ja sisuliselt võetud arvesse artiklis 4 kõrvalsaaduste kohta, mida tuleb tõlgendada koostoimes põhjendusega 20 (esimene taane).

Muudatusettepanek 35 tootja vastutuse kohta on osaliselt ja sisuliselt võetud üle ühise seisukoha artiklis 7, kuigi selle artikli järgimine ei ole liikmesriikidele kohustuslik ja selles ei ole sätestatud järelmeetmete võtmise protseduuri selle artikli rakendamise kohta. Üldiseid aruandekohustusi ning järelmeetmete võtmist komisjoni poolt on käsitletud ühise seisukoha artiklis 34.

Muudatusettepanekuid 169 ja 36 jäätmenimistu kohta on osaliselt arvesse võetud artiklis 6, milles nüüd viidatakse seoses jäätmenimistu muutmise konkreetset komisjoni otsusele 2000/532/EÜ ja kontrolliga regulatiivmenetlusele. Muudes aspektides ei järgita ühises seisukohas muudatusettepanekut; eelkõige nähakse ette, et jäätmenimistu peaks olema siduv üksnes ohtlike jäätmete kindlaks-määramise osas.

Osaliselt on üle võetud muudatusettepanekud 38, 108, 157, 140 ja 141 taaskasutamise kohta. Nimelt: lõiget 1 on võetud arvesse artikli 8 lõikes 1 (viide eesmärkidele ja jäätmehierarhiale) ja artikli 3 lõikes 14 (mõiste „taaskasutamine” määratlus); lõiget 2 on teataval määral võetud arvesse artiklis 24 tehniliste miinimumstandardite kohta, täpsustades, et kui on tõendeid selle kohta, et saadakse kasu inimeste tervise ja keskkonna kaitse osas, võib komisjon võtta vastu tehnilised miinimumstandardid tööstustoimingute kohta (taaskasutamine ja kõrvaldamine), võttes muu hulgas arvesse parima võimaliku tehnika kasutamist; lõiget 2b on osaliselt võetud arvesse IV lisas jäätmetekke vältimise meetmete näidete kohta (seoses artiklis 26 nimetatud jäätmetekke vältimise programmidega) seoses majandushoobade, hanke kriteeriumite ning korduskasutamise ja parandamise akrediteeritud võrgustikega.

Seoses lõikega 2d kõrgekvaliteedilise ringlussevõtu kohta on artikli 8 lõikesse 2 lisatud viide eraldi kogumise kohta, seejuures säilitatakse artiklites 15–18 kehtiv kohustus koguda eraldi ohtlikke jäätmeid ja õlijätmeid. Selle muudatusettepaneku muud osad, eelkõige need millega kehtestatakse korduskasutamise ja ringlussevõtu ELi tasandi eesmärgid, ei ole üle võetud, kuna neid peetakse ebapiisavate andmete tõttu ebarealistlikeks ja/või enneaegseteks.

Lisaks sellele ei ole üle võetud II lisa suhtes tehtud muudatusettepanekutes esitatud muudatused seoses taaskasutamistoimingutega, kuna seda lisa (ja samuti I lisa) ei või muuta ühepoolset, võttes arvesse ELi rahvusvahelisi kohustusi OECD ⁽¹⁾ ja Baseli konventsiooni ⁽²⁾ raames.

Muudatusettepanekud 39 ja 158 kõrvaldamise kohta on võetud osaliselt üle artiklis 9 (viide artikli 8 lõikele 1), I lisas, kus on lisatud märkus selgitamaks, et kõrvaldamistoiming D 11 on ELi õiguse ja rahvusvaheliste konventsioonide kohaselt keelatud, ja põhjenduses 19 kõrvaldamistoimingu D 7 kohta seoses merre ja ookeani heitmise ning sealhulgas merepõhja ladestamisega.

Muudatusettepanekut 40 on osaliselt arvestatud artiklis 10 inimeste tervise ja keskkonna kaitse kohta (sissejuhatav lause).

Muudatusettepanekut 41 jäätmete taaskasutamise ja kõrvaldamise nõuete kohta ning nõuete kohta, mis on seotud tingimustega, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed, on võetud arvesse artiklis 24 tehniliste miinimumstandardite kohta (komisjon võtab vastu komiteemenetluse teel) ning osaliselt ja põhimõtteliselt artikli 22 lõikes 1 erandite tingimuste kohta (mis on kehtestatud liikmesriikide poolt taaskasutamistoimingute ja tavajäätmete teatavate kõrvaldamistoimingute kohta tekkekohas) ja artiklis 5 tingimuste kohta, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed. Ühisesse seisukohta ei võeta siiski üle parima võimaliku jäätmekäitluse tehnika mõistet ning see erineb muudatusettepanekust kasutatava menetluse osas (komiteemenetlus eraldi direktiivide heakskiitmise asemel).

Muudatusettepanek 43 on sisuliselt võetud üle artikli 13 lõikesse 1, mis käsitleb vastutust, ja täpsemad üksikasjad on sätestatud artikli 13 lõike 2 punktis (uus), mis käsitleb jäätmekäitluse vastutust jäätmekäitluse eeltoimingute korral.

Muudatusettepanek 44 on sisuliselt võetud üle artiklis 12 kulude kohta.

Muudatusettepanekut 45 on osaliselt võetud arvesse artiklis 5 tingimuste kohta, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed, mis on seotud põhjendusega 20 (teine taane), kus on esitatud võimalikud jäätmeliigid, mille puhul tuleks välja töötada kriteeriumid, mille alusel määrata kindlaks, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed. Sarnaselt eespool käsitletule erineb ühine seisukoht muudatusettepanekust eelkõige selliste kriteeriumite väljatöötamisel kasutatava menetluse osas.

Muudatusettepanekuid 46, 131 ja 47 ohtlike jäätmete lahjendamise ja segamise kohta ja kodumajapidamises tekkinud ohtlike jäätmete kohta on osaliselt ja põhimõtteliselt võetud arvesse vastavalt artikli 15 lõigetes 1 ja 2 ning artiklis 17.

Muudatusettepanek 56 õlijätmete kohta on sisuliselt võetud üle artiklis 18, kuigi ühise seisukoha artikliga 38 nähakse ette, et regenererimise eelistamine kogu ELis tunnistatakse kehtetuks direktiiviga 75/439/EMÜ.

Muudatusettepanekuid 112 ja 138 biojätmeid käsitleva uue peatüki lisamise kohta on osaliselt ja põhimõtteliselt võetud arvesse artiklis 19, mis on seotud põhjendusega 32. Põhjenduse 20 teises taandes, milles käsitletakse tingimusi, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed, nähakse samuti ette spetsifikatsioonide ja kriteeriumite väljatöötamine komposti kohta. Siiski erineb ühine seisukoht ettenähtud nõuete iseloomu poolest, näiteks eraldi kogumise ja maismaale laialilaotamisele eelneva töötlemise suhtes rakendatavate nõuete osas.

Muudatusettepanek 59 lubade kohta on sisuliselt võetud üle artikli 20 lõikes 5.

Muudatusettepanek 60 lubade miinimumstandardite kohta on osaliselt ja põhimõtteliselt võetud üle artiklis 25a, kuigi ühine seisukoht erineb muudatusettepanekust selliste standardite väljatöötamisel kasutatava menetluse osas (komiteemenetlus eraldi direktiivide heakskiitmise asemel).

⁽¹⁾ OECD nõukogu otsuse C(2001) 107/lõplik taaskasutamiseks määratud jäätmete riikidevahelise veo kontrolli käsitleva otsuse C(92) 39/lõplik läbivaatamise kohta.

⁽²⁾ 22. märtsi 1989. aasta Baseli konventsioon ohtlike jäätmete riikidevahelise veo ja nende kõrvaldamise kontrolli kohta.

Muudatusettepanekud 62 ja 64, mis puudutavad registreerimisnõudeid sellistele rajatistele ja ettevõtetele, mis koguvad või veavad jäätmeid kaubanduslikul alusel, on võetud osaliselt arvesse artiklis 22, põhjenduses 33 ja artikli 24 lõikes 2 (miinimumstandardid toimingutele, mille suhtes kehtib registreerimise nõue).

Muudatusettepanek 66 viite kohta hierarhiale ja juhiste seoses kavade ja programmidega on osaliselt võetud üle artikli 25 lõikes 2 ja artikli 26 lõikes 5, seejuures muudatusettepanekuid 67 ja 151 jäätmesaadetiste vältimiseks võetavate meetmete kohta on võetud arvesse põhjenduses 36, mis on seotud artikli 14 lõikega 1.

Muudatusettepanek 69 jäätmetekke vältimise programmide kohta on osaliselt ja põhimõtteliselt võetud üle artiklites 26 ja 28, kuigi ühises seisukohas ei toetata tähtaegade seadmist jäätmetekke stabiliseerimise ja vähendamise kohta, nagu on esitatud muudatusettepanekus.

Muudatusettepanekut 71 jäätmetekke vältimise regulaarse hindamise kohta on osaliselt võetud arvesse artiklis 27, kuigi ühises seisukohas on perioodiks määratud kuus aastat (viie asemel) ning selles ei ole ette nähtud Euroopa Keskkonnaagentuuri osalemist sellistel hindamistel.

Muudatusettepanek 115 liikmesriikide aruannete ja komisjoni teostatavate läbivaatamiste kohta on osaliselt võetud üle artiklis 34.

Muudatusettepanek 173 III ja IV lisa teaduse ja tehnika arenguga kohandamise kohta on osaliselt võetud üle artiklis 35, milles sätestatakse, et see kohandamine toimub kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt. Ühises seisukohas leitakse siiski, et see protsess peaks hõlmama direktiivi kõiki lisasid.

Muudatusettepanekut 77 sätete mittetäitmisel rakendatavate sanktsioonide kohta on suures osas võetud arvesse artiklis 33 jõustamise ja sanktsioonide kohta, mis on seotud artikli 37 lõikega 2 ülevõtmise kohta.

Muudatusettepanek 78 uue kontrolliga regulatiivmenetluse kohta on võetud üle artikli 36 lõikes 2.

Lisad:

Muudatusettepanekuid 81 ja 82 teatavate kõrvaldamistoimingute kohta on põhimõtteliselt arvesse võetud põhjenduses 19 (heitmine merre/ookeani, sealhulgas ladestamine merepõhja) ja I lisa esimeses tärniga märgitud punktis (põletamine merel).

Muudatusettepanek 86 on osaliselt võetud üle II lisa kolme tärniga märgitud punktis (anorgaaniliste ehitusmaterjalide ringlussevõtt).

Muudatusettepanekut 89 uue IIa lisa kohta, milles loetletakse rakendused, kus jäätmeid saab kasutada sekundaartoodete, -materjalide või -ainetena, on piiratud ulatuses võetud arvesse põhjenduse 20 teises taandes, loetledes võimalikud jäätmeliigid, mille puhul tuleks välja töötada spetsifikatsioonid ja kriteeriumid selle kohta, millal need lakkavad olemast jäätmed, ning artiklis 5, milles käsitletakse küsimust, millal jäätmed lakkavad olemast jäätmed, määratledes tingimused ja täiendavalt kohaldatavad kriteeriumid, mis töötatakse välja kontrolliga regulatiivmenetluse kohaselt.

Muudatusettepanek 90 ohtlike jäätmete omaduste kohta on võetud üle IV lisa (H 14 ja H 15) ja muudatusettepanek 94 on võetud üle IV lisa;

b) ei võtnud üle 49 muudatusettepanekut oma ühisesse seisukohta.

Seoses muudatusettepanekutega 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 and 170, 50, 171, 51 ja 172, 52, 53, 54, 98 ja 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93 järgis nõukogu komisjoni seisukohta.

Muudatusettepanekute 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96 ja 97 osas, mille komisjon osaliselt või põhimõtteliselt heaks kiitis, kuid mida ei ole lisatud ühisesse seisukohta, võib öelda järgmist:

Muudatusettepanekus 11, millega lisatakse uus põhjendus ohtlike jäätmete kohta (asendab komisjoni ettepaneku põhjenduse 19), keskendutakse eelkõige mittenõuetekohasele käitlemisele, spetsiifiliste ja spetsiaalsete töötlemistehnikate kasutamise, sealhulgas jäätmete jälgitavuse vajadusele ning käitlejate ohutusele ja kvalifikatsioonile. Nõukogu, kes ei olnud sellele põhimõtteliselt vastu, otsustas seda muudatusettepanekut mitte üle võtta, kuna see on eelduseks artiklite kohta tehtud muudatusettepanekutele 50, 51 ja 172, 52, 53, 54, 58, 161 ja 188, mida komisjon ja nõukogu heaks ei kiitnud ja mida seega ühisesse seisukohta ei integreeritud.

Muudatusettepanekut 104 mõiste „eraldi kogumine” määratluse kohta ei võetud üle, kuna artikli 8 lõige 2, mis sisaldab sätet eraldi kogumise kohta, kirjeldab seda mõistet piisavalt.

Muudatusettepanekut 33 mõiste „puhastamine” määratluse kohta ei võetud üle, et vältida üleliigsust seoses mõistega „korduskasutamiseks ettevalmistamine”, mida kasutatakse seoses jäätmeteks muutunud toodete ja koostisosadega.

Muudatusettepanekut 49 jäätmenimistu kohta ei võetud üle, kuna nõukogu eelistas säilitada kehtiva olukorra seoses elementidega, mida võetakse arvesse nimistu koostamisel. Nimistule osutatakse nüüd artiklis 6 selgelt kui komisjoni otsusega 2000/532/EÜ kehtestatud nimistule, nagu soovitas Euroopa Parlament.

Muudatusettepanekut 63 bürokraatia vähendamise kohta registreerimisel ei võetud üle, kuna see punkt on seotud subsidiaarsuse põhimõtte kohaldamisega.

Muudatusettepanekut 74, mille eesmärk on laiendada arvestuse pidamise nõuete ulatust artiklis 32 ja teha see artikkel otseselt kohaldatavaks tavajäätmete korral, ei võetud üle, kuna nõukogu leidis, et see suurendaks tarbetult bürokraatiat, kattudes osaliselt jäätmesaadetisi käsitlevast määrusest (määruse (EÜ) nr 1013/2006 artikkel 20) tulenevate arvestuse pidamise nõuetega. Alternatiivina on ühise seisukoha artikli 32 lõikega 3 nähtud liikmesriikidele ette võimalus kohaldada tavajäätmete tekitajate suhtes sama sätet arvestuse pidamise kohta.

Muudatusettepanekut 92, millega lisatakse struktuuri- ja regionaalfondidest toetatavate projektide abikõlblikkuse kriteeriumide määramine riiklikes programmides sisalduvate jäätmetekke vältimise meetmete puhul (IV lisa), ei peetud direktiivi reguleerimisalaga seonduvaks ja seetõttu ei integreeritud seda ühisesse seisukohta.

Muudatusettepanekuid 95, 96 ja 97 IV lisa kohta, millega täpsustatakse jäätmetekke vältimise meetmete teatavaid üksikasju, ei integreeritud ühisesse seisukohta, võttes arvesse, et selles lisas on toodud mittetäielik nimekiri näidetest ning direktiivis selgitatakse, et liikmesriigid võivad vajaduse korral oma riiklikesse programmidesse lisada muid meetmeid (artikli 26 lõige 2).

3. Muud nõukogu tehtud uuendused

Muud ühise seisukohaga tehtud peamised muudatused on järgmised:

- erandid kohaldamisalast artiklis 2, mis selgitab muu hulgas olukorda seoses maaga (kohapeal), sealhulgas kaevandamata saastunud pinnas, ja hoonetega, mis on püsivalt maaga ühendatud;
- mõistete määratlused artiklis 3, kuhu eelkõige lisati mõiste „ohtlikud jäätmed” määratlus ning lisati mõiste „jäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamine” uus määratlus, et vältida segadust mõiste „korduskasutamine” üle, mis on asjakohane nii jäätmetekke vältimise meetmete (toodete või koostisosade puhul, mis ei ole jäätmed) kui ka jäätmete taaskasutamistoimingute korral. Mõistet „jäätmete korduskasutamiseks ettevalmistamine” kohaldatakse jäätmeteks muutunud toodete teatavate taaskasutamistoimingute korral. See hõlbustab artiklis 11 ettenähtud viieastmelise jäätmehierarhia kohaldamist, võimaldades eristada selgelt hierarhia esimest ja teist astet. Ühise seisukohaga nähakse nüüd ette, et esimene aste on jäätmetekke vältimine (eesmärgiks on vältida jäätmete teket) ja teine aste on ettevalmistamine korduskasutamiseks (puudutab jäätmeid, nagu ka järgmised astmed);

- artiklis 14 ette nähtud jäätmekõrvaldusrajatiste võrgustiku laiendamine, järgides isemajandamise ja läheduse põhimõtteid, hõlmates segatud olmejäätmete taaskasutamise rajatised. Lisaks sellele võimaldab jäätmesaadetisi käsitleva määruse (EÜ) nr 1013/2006 erand piirata teatavatel tingimustel sisenevaid jäätmesaadetisi. Need muudatused tehti selleks, et rahuldada mitmed nõudmised seoses tahkeid olmejäätmeid töötlevate energiasäästlike põletusrajatiste liigitamisega (vt valemit II lisas, toiming R1) taaskasutamistoimingute hulka, nagu on kavandanud komisjon ja lepitud kokku nõukogus. Sellega seoses on samuti lisatud artiklisse 35 (Tõlgendamine ja kohandamine vastavalt tehnika arengule) uus lõige 1 põletusrajatistega seotud valemi edaspidiste täpsustamiste kohta.

IV. JÄRELDUSED

Nõukogu leiab, et tema ühine seisukoht on tasakaalustatud ja realistlik lahendus mitmetele liikmesriikide mureküsimustele seoses komisjoni ettepanekuga ja selles on suurel määral võetud arvesse Euroopa Parlamendi arvamust. Nõukogu ootab konstruktiivset arutelu Euroopa Parlamendiga, et jõuda peatselt direktiivi suhtes kokkuleppele.
